TRĂIASCĂ A 10-A ANIVERSARE A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2688 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 29 decembrie 1957

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Declarația Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne cu privire la Chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne, întrunită în sesiunea din 28 decembrie 1957 a luat cunoștință și a dezbătut Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. adresată popoarelor, parlamentelor și guvernelor din toate țările lumii, pentru întărirea neîncetată a cauzei păcii, pentru dezvoltarea prin toate mijloacele a prieteniei și colaborării între popoare.

Republica Populară Romînă duce o politică de pace și colaborare cu toate țările, se pronunță hotărît pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor, pentru încetarea cursei înarmărilor și interzicerea armelor atomice.

Această politică corespunde aspirațiilor și intereselor tuturor popoarelor lumii. In calea înfăptuirii ei stau însă anumite cercuri conducătoare din țările occidentale care nu vor să renunțe la politica de pe poziții de forță, la cursa înarmărilor, la războiul rece, punînd astfel în primejdie pacea și securitatea popoarelor, menținînd și agravînd pericolul unui război nuclear, care ar provoca întregii omeniri nenorociri și distrugeri ce depășesc orice previziuni.

Ținînd seama de faptul că în actuala situație internațională există premise favorabile pentru consolidarea păcii și dezvoltarea colaborării între popoare, Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. constituie un puternic apel către forțele iubitoare de pace din întreaga lume, de a nu-și cruța eforturile în vederea apărării păcii, a întăririi încrederii și colaborării între state.

Principiile și propunerile din Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. exprimă întocmai principiile după care se conduce și pe care le aplică cu consecvență Republica Populară Romînă încă de la proclamarea ei. Această orientare corespunde intereselor fundamentale ale poporului romîn.

De asemenea, Marea Adunare Națională a R.P.R., luînd cunoștință și de Declarația comună a Prezidiilor Reprezentanțelor Populare Supreme a R.P. Polone, R.D. Germane și a Republicii Cehoslovace, își exprimă deplina sa adeziune la acest important document.

Republica Populară Romînă a depus și depune toate eforturile pentru a contribui la dezvoltarea procesului de destindere în relațiile internaționale. Ea a inițiat acțiuni diplomatice și a dezvoltat relații multilaterale cu toate țările, indiferent de orînduirea lor politică și socială, care au dorit acest lucru.

Exprimînd năzuința de pace a poporului romîn, Marea Adunare Națională a R.P.R. sprijină chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S. și își exprimă speranța că ideile și propunerile cuprinse în acest document, vor găsi un răsunet larg în parlamentele tuturor țărilor.

Poporul romîn va depune și pe viitor eforturi sporite pentru a contribui în mod activ la traducerea în viață a măreței cauze a popoarelor — pacea în lume.

Ședințele din 28 decembrie 1957

Sîmbătă au continuat lucrările celei de-a doua sesiuni a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

In ședința de dimineață a continuat discuția generală asupra proiectului Bugetului de Stat al R. P. Romîne pe anul 1958.

La discuții au luat cuvîntul deputații **Anton Vlădoiu**, circumscripția electorală Mihai Bravu, orașul București **Constantin Dragan**, circumscripția electorală Tigveni, regiunea Pitești, **Aspazia Vrabie**, circumscripția electorală Bălușeni, regiunea Suceava, **Ion Dobre**, circumscripția electorală Bodești, regiunea Ploești, secretar al C.C.S., **Florian Dănălache** circumscripția electorală Rahova, orașul București, **Gheorghe Hossu**, circumscripția electorală Cernavodă, regiunea Constanța, ministrul Construcțiilor și Materialelor de Construcție, **Gheorghe Maftei**, circumscripția electorală Tg. Neamț, regiunea Bacău, **Takacs Ludovic**, circumscripția electorală Luduș, regiunea Cluj, și **Atanase Joja**, circumscripția electorală Urziceni, regiunea București, ministrul Invățămîntului și Culturii.

Discuția generală asupra proiectului de buget pe anul 1958 a luat apoi sfîrșit.

Marea Adunare Națională a votat luarea în considerare a proiectului de lege și a trecut la citirea și discutarea sa pe articole.

Proiectul de lege a fost supus apoi votului secret cu bile. Marea Adunare Națională a votat cu 402 voturi pentru și un vot contra legea pentru aprobarea bugetului de stat al R. P. Romîne pe anul 1958.

In timpul prînzului Comisia de politică externă a Marii Adunări Naționale s-a întrunit pentru a studia răspunsul Marii Adunări Naționale la Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 6 noiembrie 1957.

Tot la amiază comisia juridică s-a întrunit din nou pentru a examina în continuare proiectul de lege pentru grațierea unor pedep-

(Continuare în pag. 3-a)

Noi victorii ale constructorilor hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz

BACĂU (prin telefon). — Acum la sfîrșit de an, constructorii hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz s-au prezentat cu un bilanț bogat. In situațiile centralizate privind realizările din anul 1957, la rubrica lucrări terminate figurează: canalul betonat din corpul barajului prin care au fost abătute apele Bistriței, terminarea escavațiilor tunelului de aducțiune, turnarea fundațiilor celor 6 turbine, și altele.

In cursul zilei de 28 decembrie constructorii au repurtat în cinstea celei de-a X-a aniversări a proclamării Republicii, o nouă victorie. In această zi brigăzile conduse de Mezei Francisc, Oțet Pavel și Petre Crișan au turnat în inelele exterioare ale tunelului de aducțiune ultimii metri cubi de beton. Cu aceasta s-a terminat cu circa 4 luni de zile mai devreme una din cele mai grele faze de lucru ale tunelului.

Pînă acum din inima muntelui Botoșanu s-au escavat circa 550.000 metri cubi de piatră. In cele 586 inele care formează tunelul s-au turnat peste 250.000 metri cubi beton.

Prin scurtarea timpului de escavație și betonare s-au realizat peste planul anual pînă acum un număr de 26 inele.

Cele amintite mai sus reprezintă numai o frîntură din uriașa strădanie a constructorilor depusă aici la umbra înaltei tîmple a Ceahlăului.

—•—

25.000 tone de cărbune peste plan

DEVA (prin telefon).

Incă de la începutul lunii decembrie sectoarele I-A, 2 și 5 Sud de la mina Lupeni, au sărbătorit îndeplinirea planului anual.

In ziua de 28 decembrie s-a petrecut un alt eveniment. Minerii acestor sectoare au extras peste planul anual pînă la această dată 25.000 tone cărbune cocsificabil.

Bucuria noului succes a cuprins deopotrivă pe vîrstnici și tineri, pentru faptul că alături de brigăzile conduse de tovarășii Ioan Popa, Avram Doțiu, și Bela Fazecaș la loc de frunte sînt și brigăzile de tineret conduse de Andrei Nagy, Ion Velek și Bela Nagy.

ȘEDINȚE FESTIVE în cinstea aniversării Republicii

In întreprinderi

Adunările care au loc în întreprinderi într-o atmosferă sărbătorească fac bilanțul realizărilor dobîndite de poporul nostru în cei 10 ani de republică populară.

La adunarea festivă care s-a ținut sîmbătă după-amiază la uzinele „Timpuri Noi" din Capitală, tov. Vasile Potop din partea Comitetului Orășenesc București al P.M.R. a vorbit despre: „A 10-a aniversare a proclamării R.P.R.".

Infățișînd succesele obținute de constructorii de motoare în cinstea sărbătorii de la 30 decembrie, tov. Dumitru Dumitrașcu, directorul întreprinderii, a subliniat faptul că ei produc în contul zilei de 20 ianuarie anul 1958.

Au fost realizate pentru agricultură motoare și piese de schimb peste plan în valoare de 1.100.000 lei și au fost livrate primele 500 de compresoare rotative.

Productivitatea muncii a crescut față de plan cu 12,2 la sută, iar prin reducerea prețului de cost au fost realizate economii în valoare de aproape 406.000 lei.

★

Adunări festive au mai avut loc zilele acestea la uzinele „Steaua Roșie", țesătoria „Ilie Pintilie", întreprinderea „Bela Breiner", la Atelierele Centrale I.T.B. din Capitală, la fabrica de piese de schimb-C.F.R. și la întreprinderile „Prutul" și „Brateșul" din Galați, la Direcția regională a navigației fluviale din Brăila și în alte întreprinderi.

La Uniunea Compozitorilor

Numeroși muzicieni s-au adunat sîmbătă la sediul Uniunii Compozitorilor pentru a sărbători 10 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne.

Despre dezvoltarea muzicii romînești în cei 10 ani care au trecut de la proclamarea Republicii Populare Romîne a vorbit maestrul emerit al artei Ion Dumitrescu, prim-secretar al Uniunii Compozitorilor.

Vorbitorul a scos în relief faptul că în anii regimului democrat-popular compozitorii au creat numeroase opere valoroase, în care au slăvit munca liberă a poporului nostru muncitor. Succesele repurtate se datoresc ajutorului substanțial pe care compozitorii l-au primit și îl primesc din partea statului democrat-popular.

La Institutul de filozofie al Academiei R. P. R.

Institutul de filozofie al Academiei R.P. Romîne a ținut sîmbătă o ședință festivă de comunicări științifice, cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a Republicii Populare Romîne. Au fost prezentate comunicările: „10 ani de cercetare filozofică în R.P. Romînă" de acad. C. I. Gulian, „Unele probleme ale dezvoltării regimului democrat-popular în R.P. Romînă" de G. Chepeș și M. Lupan, „Ideea republicanismului la romîni" de M. Ioanid, „Critica revizionismului în problema partinității în știință" de Al. Tănase și „Schimbări în modul de viață al țărănimii din Republica Populară Romînă" de H. Culea.

La Casa scriitorilor „Mihail Sadoveanu"

La Casa scriitorilor „Mihail Sadoveanu" a avut loc o adunare festivă a scriitorilor din Capitală cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a proclamării R. P. Romîne.

La masa prezidiului adunării au luat loc acad. Mihai Beniuc, acad. Panaitescu-Perpessicius și scriitorul Marcel Breslașu.

Acad. Mihai Beniuc, prim-secretar al Uniunii Scriitorilor din R.P. Romînă, a făcut o expunere privind succesele pe care le-a repurtat literatura romînă pe drumul realismului socialist în anii regimului democrat-popular.

Vorbitorul a arătat că trăsătura comună a celor mai realizate opere scrise în ultimii 10 ani este aceea că toate caută în mod conștient să cristalizeze o atitudine, tradusă prin patriotism și devotament pentru cauza celor ce muncesc, se străduiesc a fi realiste, nu în copierea naivă a lumii sensibile, ci în redarea vieții în limitele adevărului, așa cum se dezvăluie omului.

După ce a subliniat atenția care se acordă astăzi moștenirii culturale, vorbitorul a înfățișat problemele actuale ale dezvoltării literaturii, sarcinile și perspectivele ei pentru construirea socialismului în țara noastră.

NICOLAE TĂUTU

MULȚUMIRE

Iți mulțumesc republică precum
Un spic din lanuri brazdei mulțumește.
Căci tînăr sînt, iar pasu-mi de pe-acum
Mi l-ai deprins să urce vulturește.

Iți mulțumesc republica așa
Cum mulțumește ploilor livada,
Căci tînăr sînt și m-ai deprins cînta,
Cîntînd străbat și arșiți și zăpadă!

Republici-i mulțumesc avîntat,
Partidului i-aduc azi mulțumire
Căci tînăr sînt și el puteri mi-a dat.
Port seva lui spre viață, fericire!

Republică îți mulțumesc nespus.
M-ai învățat ce-nseamnă omenia
Și dragostea ce-n inimă mi-ai pus
Să pot slăvi prin fapte: Romînia!

Republica îți mulțumesc la fel,
Cum mulțumește soarelui o rază,
Și de-o luci — lucește doar prin el
Luminei lui îi stă prin vremi de pază.

Marșul entuziaștilor

La capătul adolescenței noastre noi am văzut instaurîndu-se Republica. Poate că pe atunci generația noastră nici nu a putut cîntări cu maturitate întreaga semnificație a acelui eveniment. Dar este mai presus de orice îndoială că entuziasmul cu care am salutat ziua de 30 Decembrie 1947 era viu, sincer și contagios. Ne amintim seara aceea de iarnă, cu lume pestriță pe străzi, agitată, pregătindu-se să sărbătorească apariția unui an nou. Și de odată, — vestea cea mare. In platforma deschisă din vagoanele de clasa doua ale tramvaielor priveam, îmbujorați de frig și de fericire, șiroaiele de oameni, salutam cu urale cunoscuți și necunoscuți și, zmulgîndu-ne șepcile sau căciulile le zvîrleam în sus. Rămășițele copilăriei zvîcneau în noi cu izbucniri naive; trecînd de pildă în acele zile prin fața palatului nu ne puteam opri să dăm un bobirnac gheretei acum goală a sentinelei.

Dar toate acestea erau începutul.

Oamenii tineri și-au privit Republica. Era frumoasă și respira sănătoasă; puteai avea încredere în fecunditatea ei. Dar în același timp îi vedeai cu mîhnire rănile, picioarele desculțe, straiele sărace. Republica trebuia înzestrată. Trebuia ca viaductele să lege în arcuri rotunde malurile rîpoase, trebuia ca burghiul unui uriaș să străpungă cremenea munților, trebuia ca o sugativă enormă să desființeze mlaștinile otrăvitoare, trebuia ca cineva să arunce în noaptea întu-

ȘT. IUREȘ
C. ROMAN

(Continuare în pag. 2-a)

Geografia cea nouă A PATRIEI...

Dragoș Vicol

—•—

Drumeț pătimaș, am străbătut în anii din urmă nenumărate drumuri ale țării... M-au chemat, pe rînd tulnicele Țării Moților, în care s-a făcut ziuă de mult, m-au chemat cerbii de pe piscurile Bucovinei. Cetatea luminii de la Bicaz, „ișcoala" din Gircinul țigănesc de lîngă Săcele, tulburătoarea împărăție a deltei, podgoriile de la Ostrov, sondele Olteniei și țesătoriile Moldovei și atîtea alte locuri unde pustiul a fost împrăștiat în vînturi, iar sărăcia zvîrlită pe apa sîmbetei...

Poate că sînt mulți oameni care rîvnesc să străbată ținuturi exotice, să se îmbete de frumusețile serilor andaluze, să treacă prin ploaia uriașă a aurorei boreale, să cutreiere jungla sălbatecă ori să admire piramidele Egiptului... Minunate locuri, nimic de zis! Mie însă mi-i drag să ciocnesc un pahar de vinars cu minerii cei noi de la Fundul Moldovei și să ascult legende, să prînzesc un borș pescăresc la Karaorman, să dorm sub cetina și răcoarea Negoiului, și să învăț geografia patriei din văzute și ascultate... Dar, ciudat lucru! O învăț de mai bine de zece ani și tot n-o știu încă... Cu fiecare an ce se adaogă trebuie s-o iau de la început, să bat iar drumurile, să cunosc alți oameni, să ospețesc alte așezări și să învăț alte nume...

In Borzești-sat, pe valea Trotușului, am fost de multe ori. Pînă să ajungi acolo, întîlneai pe stînga o biserică veche și-un ciopor de căsuțe, iar pe dreapta un șes... Un șes lat și adînc, pînă-n malul Trotușului. Locul n-avea nume; se învîrtejeau vînturile pe el și cîntau prigorile. Geografia nici nu-l pomenea... Acuma însă pe locul acela se ridică un gigant care iscă energie termică și electrică, dînd viață tinerei industrii moldovene; o termocentrală în jurul căreia au plodit nenumărate baracamente și blocuri. In puțină vreme, pe-același șes pustiu și fără nume altă dată, se vor ivi alte clădiri uriașe producătoare de cauciuc și de chimicale...

Iată cum s-a schimbat la față

CONTINUARE în PAG. II-a

1947 1957

GEOGRAFIA cea nouă a patriei

Fabrica de ciment construită pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz

(Urmare din pag. 1-a)

șesul fără nume! Geografia nu-l mai ignoră. L-a trecut în paginile ei cu numele însemnat pe tăblița haltei de cale ferată: „Borzești-Energo!"...

Am poposit dăunăzi în „Borzești-Energo"... Era spre dimineață și mai ardeau luminile, uriașe candelabre spînzurate pe cer, cînd am coborît din tren și-am pornit spre termocentrală... M-a ajuns din urmă un autobus. A oprit.

— Poftește cu noi! m-a îndemnat șoferul.

Am urcat. În autobus vreo patruzeci de tineri, flăcăi și fete. Cîntau, se hirjoneau veseli din cale-afară. Am intrat în vorbă cu Emil Leuștean, un tînăr serios, preocupat. Mi-a spus că e șef de tură la cazane. Eu am făcut ochii mari, a mirare. El a zîmbit și a prins a-mi povesti că e țăran de obîrșie, ceea ce nu l-a împiedicat să se califice maistru de cazane și ca să-mi dovedească afirmațiile, mi-a ținut un adevărat curs de specialitate care m-a uimit.

— Dar ești atît de tînăr! am exclamat eu.

— Toți sîntem tineri aici!

— Adevărat, am mormăit eu, trăgînd cu ochiul la hîrjoana celorlalți...

I-am văzut mai tîrziu pe toți, la cazane, la turbine, la pompe, încordați, preocupați, serioși...

Sînt toți oameni plecați din sat, veniți din armată, să pornească gigantului să dea lumină și forță procesului de transformare industrială a Moldovei... Aș îndrăzni să-i numesc geografi, geografi activi, îndrăzneți, care se îndîrjesc să apropie tot mai mult patria de meridianul fericirii și bunei stări...

...Am călătorit pe drumurile de apă ale Deltei pînă la porțile mării, la Sulina. Știam din geografia ultimilor ani că Delta e un rai al păsărilor și frumuseților, că pescarii au devenit stăpîni ai apelor, că în pădurile de stuf s-ascund împărații de nuferi... Și iată că în împărățiile de stuf am găsit mașini ciudate, bărăci și oameni de aliurea. Șlepuri încărcate cu stuf lunecau pe apă. În inima stufului, aproape de zborul egretelor și țipătul buhaiului de baltă, femei străine spălau rufele bărbaților, puneau ceaunul la foc, ca-n gospodăriile obișnuite, și așteptau întoarcerea combinelor de stuf din depărtarea ghiolurilor albastre... Care geografie a anilor de demult pomenea de această nouă bogăție a patriei, stuful, din care se va face hîrtie și stofe?...

Am suit spre Ardeal, am trecut de Orașul Stalin și-am ajuns într-o înserare de toamnă, în marginea unui cătun. Ploi singuratece mărgineau cătunul și, de după coroanele lor, se ridicau fumuri albastre spre cer. Cătunul se cheamă Gircin; locuitorii lui sînt țigani. Am intrat în casa unuia. M-a primit cu bunăvoință, cu prietenie. Ne-am pus pe taclale și omul nu s-a putut răbda să nu spună că e deputat în sfatul popular, că au o „școală", cea mai frumoasă din Republică și că din copiii cătunului unii s-or face doctori, alții ingineri, că el și mulți alții s-au „industrializat" („că vezi mata, industria asta a lingurilor de lemn a dat faliment pentru că s-a mai așezat lumea") la fabrica „Electro-precizia" din Săcele și că s-au durat o mulțime de case noi în cătun și că mulți romi și-au cumpărat și aparate de radio...

Mi-am rotit privirile prin încăpere și-am văzut, agățată într-un cui, o vioară. L-am întrebat:

— Dar scripca o mai ieși din cui?...

Gazda m-a privit cu nedumerire:

— Noi sîntem oamini, tovarășe... Ne-am „industrializat"...

— Păi eu n-am vrut să zic altfel... Totuși, inima te-ndeamnă uneori...

— De bună seamă! s-a înseninat gazda... Cîntăm, musai cîntăm, sara pe prispă, pentru noi... Răsună cătunul!... Cîntăm pentru ominie... Apoi la sărbători mari, ieșim cu scripcile la oraș, în coloană...

Am stat cîteva zile în Gircin, încercînd să descopăr la oamenii aceștia vreo reminiscență a singelui nomad, dar n-am putut-o descoperi. Am stat la focuri de seară, în ogrăzi, sub pilpîitul stelelor, și-n locul cîntecelor încărcate de nostalgia drumurilor, am auzit de nenumărate ori cuvintele: „sîntem oamini, tovarășe"... Oare fenomenul acesta nu ține cumva de geografia politică?

Am însemnat aici doar cîteva exemple de îmbogățire a geografiei patriei. Trebuia, de bună seamă, să vorbim și despre orașul Victoria și despre Hunedoara, și despre fabrica de antibiotice de la Iași, și despre laminorul de la Roman, și despre schimbarea la față a Dobrogei, și despre noile mine de la Fundul Moldovei, și despre hușiile de la miază noapte, și despre vrednicii colectiviști maghiari, și totuși ar fi fost prea puțin... Drumeț pătimaș, străbătînd drumurile țării nu mai recunosc azi locurile prin care am trecut ieri, nu voi recunoaște mîine drumurile pe care trec azi...

Un plutaș de pe Bistrița, fost coleg de școală primară, îmi spunea acum vreo șase-șapte ani cînd mă duceam să văd „Orașul din pădure" Dornișoara, ivit deodată în creierul munților, înhățînd acolo oameni noi și mașini noi: fierăstraie automate, tractoare forestiere, macarale electrice: „Hai-hai! Azi mă recunoști, că-s rămas în urmă încă... Dar peste trei ani n-ai să crezi că stai de vorbă cu mine!"...

Într-adevăr acum un an și ceva, reîntîlnindu-l, nu l-am recunoscut... Așa cum n-am mai recunoscut nici valea Bistriței, cu combinatul cel nou de la Vatra Dornei, cu schelele de plutărit, cu autobusul verde ce poartă plutașii spre schele, și cu albia netedă și limpede... Fostul meu coleg, fostul plutaș, a devenit inginer silvic...

...Poate că sînt mulți oameni care rîvnesc să străbată ținuturi exotice, să se îmbete de frumusețea serilor andaluze, să treacă prin ploaia uriașă a aurorei boreale, să cutreiere jungla sălbatecă ori să admire piramidele Egiptului... Minunate locuri, nimic de zis! Mie însă mi-e drag să ciocnesc un pahar de vinars cu noii mineri de la Fundul Moldovei, și să ascult legende, să prinzesc un borș pescăresc la Karaorman, să dorm sub cetina și răcoarea Negoiului și să învăț geografia patriei din văzute și din ascultate...

Pentrucă este o vorbă înțeleaptă care spune: „Dacă vrei să cunoști oamenii, cunoaște-te mai întîi pe tine însuți", la care aș adăoga: „iar dacă vrei să cunoști lumea, cunoaște-ți mai întîi țara"...

Recent a fost construită, pentru siderurgiștii Hunedoarei, marea și impozanta clădire a clubului-cinematograf pe care-i vedeți.
(Foto: E. CSIKOȘ)

Cărți noi

În cinstea celei de-a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne, Editura de stat pentru literatură politică a publicat:

V. I. LENIN: Opere vol. 18 și 19; SUCARNO: Indonezia acuză; PAVEL DAN: Despre limitele și contradicțiile utilizării tehnicii în capitalism; Sfaturile populare comunale; Întrebări și răspunsuri privind rolul și activitatea lor; Plic cu fotografii „Din realizările Republicii Populare Romîne 1947—1957".

Încredere

BORZEȘTI (prin telefon de la corespondentul nostru).

La Borzești există unul dintre cele mai tîncre vlăstare ale planului de electrificare: Centrala electrică și de termoficare. Aici lucrează mulți tineri. Ei sînt atît de numeroși încît muncitorii vîrstnici pot fi numărați pe degete. Deci în fapt uzina este deservită numai de tineret. Astfel stînd lucrurile tinerii au cerut încă mai de mult să li se încredințeze lor centrala. Și dorința le-a fost îndeplinită.

Evenimentul preluării de către tineret a agregatelor și instalațiilor a avut loc în după amiaza zilei de sîmbătă. Celor prezenți la festivitate le-au fost înfățișate, de către tov. director Ludovic Baici, episoade din istoricul centralei. Au fost tineri care au venit aici direct de la coarnele plugului. Fechet Ion, Hîrșu Niculae, Varga Victor sînt cîțiva dintre aceștia. Alții au venit de la școli. Printre ei se află și Dediu Gh., Blagovici Constantin, Timofte Lucia și Badiu Tinca. Aici ei s-au încadrat într-o adevărată școală pentru ridicarea calificării. 275 de tineri și-au ridicat pînă acum măestria profesională. Acesta este secretul taptului că toate posturile cheie sînt în mîinile celor mai buni tineri.

Celor mai buni tineri le-au fost distribuite apoi premii în valoare de 7.500 lei.

În încheiere Gh. Stoica, secretarul organizației de partid a urat tineretului să dobîndească mai multe succese în munca de deservire a centralei. Despre acestea vom vorbi din nou, la anul.

A fost odată o tarabă regală...

de HORIA LIMAN

„...și regele Carol un pungaș!"

Inchipuiți-vă o roată de ținci învîrtindu-se pe loc în praful unei uliițe de mahala și cîntînd cu seninătatea unei ape de munte:

„Maria șade pe o piatră.
pe o piatră. pe o piatră
Și-și piaptănă părul
ei cel blond, părul ei
cel blond.

Deodată vine regele Carol
regele Carol, regele Carol
— De ce plîngi tu Maria dragă,
Maria dragă, Maria dragă?
— Eu plîng fiindcă trebuie să mor
trebuie să mor, trebuie să mor.
Maria e un îngeraș, un îngeraș
un îngeraș
Și regele Carol un pungaș, un
pungaș!"

E o imagine din copilărie — și nu am putut-o desprinde din lanțul amintirilor îndepărtate. Autorul anonim al versurilor citate nu a fost — precum se vede — un poet liric și nici unul epic. Naive, versurile sale surprind totuși printr-un final care trădează popularitatea ideii despre un rege samsar, așa cum ni l-au descris, încă de la venirea lui, oameni necunoscuți din popor și scriitorii noștri cei mai reputați „Un pun-gaș", prelungeau cu gingășie silabele, glasurile țincilor senini ai copilăriei mele.

Unde apare von Kalikenberg

„Ich Herr von Kalikenberg. Tocmai din Berlin alerg".

A venit în anul de grație 1866 „cu ciubote-mpeticate" — cum ni-l descrie Orășanu —, dar pus cu nădejde pe jaf. „Goluț ca napul", la sosire, Carol von Hohenzollern nu s-a încurcat prea mult în socoteli. Nu l-a interesat nația, ci rația. Și rația — la taraba regală — a fost, orice s-ar spune, generoasă. „Samsarul tuturor trădărilor intereselor naționale" — cum l-a numit G. Panu — a fost fabricant de bere și fabricant de sticlă, fabricant de brînză și fabricant de hîrtie, acționar la tramvaiele comunale și proprietar de case, mare moșier și stipendiat al uzinelor Krupp, „Ploșnița care-și suge viața din mizeria unei țări de robi", așa l-a caracterizat N. D. Cocea în 1912.

Augustul golan nu se putea lăuda cu dragostea poporului. Un cîntec popular cu mare circulație prin 1900 vorbea dastul de limpede de antagonismul dintre „Majestatea Sa Apanagistă" și mulțimile asupra cărora sceptrul regal se profila ca umbra unei ghilotine:

„Unul rîde, altul plînge
Și mereu mîinile-și frînge
Unul e un domnitor
Celălalt, bietul popor.

Dacă rîde, e că-i vine
Imbuibat de prea mult bine
Vrei să rîzi și tu popor?
Ia-ți dreptul de domnitor".

Istorica operetă de panopticum

Incoronarea lui Ferdinand „cel loial" — firește, loial față de năravurile unchiului moștenit — a fost o naștere cu forceps. Trei ani de amînări, de ezitări, de tergiversări, de pertractări prin cluburile partidelor istorice, trei ani de tocmeli între deloc „onorabilii" și mai puțin „stimabilii" vameși ai bunurilor și sufletelor „țărișoarei scumpe" s-au încheiat cu tragi-comedia cea mai sinistră din cîte au văzut (și au văzut destule!) meleagurile noastre: încoronarea lui Ferdinand („Urechilă") de Hohenzollern cu Maria de Edimburg, ruda de sînge a familiilor domnitoare Hanovra (Anglia) Romanov (Rusia țaristă) și Saxa Coburg (Germania).

Incă la 15 octombrie 1922 — adică în pragul mascaradei — „Revista vremii" cea regalistă recunoștea, pe cît posibil sincer și gramatical: „...Cu o puternică participare sufletească marea masă a poporului nu se vede luînd parte la sărbătorirea Incoronării. Din acest punct de privire pentru inițiatorii și beneficiarii ei (sic!) se poate pune chestiunea oportunității momentului ales... Este Incoronarea un act necesar? Cum poate fi necesar și justificativ al unei perturbări așa de însemnate, un act care într-o strictă și ultimă analiză are un caracter pur personal?" Trecuseră numai 15 ani de la evenimentele din 1907, cînd 11.000 de țărani au fost masacrați de baionetele și tunurile lui Carol I. Înălțați pe mormintele comune ale flămînzilor asasinați, conservatorii germanofili și liberalii bugetofagi erau mai putrezi decît hoiturile care le îngrășau moșiile. Numai opt „victime" au dat răscoalele, printre moșieri. Dar „istoricii" au votat în parlament, pentru despăgubirea prea consolatelor familii, nu mai puțin de 15 milioane lei. „Regele-Burete" și „Ploșnița" i s-a spus lui Carol I. În 1921 un contribuabil a predat perceptorului său o declarație fiscală care suna elocvent: „Averea mea se compune din suma de un leu, reprezentată prin costul prezentei declarații ce am onoarea a vă remite". Cu cîteva zile mai înainte, ministrul de finanțe al țării semna și el o declarație fiscală (căci vezi prea bine, în țara democratismului acut, ba chiar virulent, toți cetățenii erau „egali" în fața legii!). Și aceasta a doua declarație suna deopotrivă de lămuritor: „Averea mea se compune dintr-un palat la șosea, un Rolls-Royce 80 H.P. (la Paris), 45 costume, 14 perechi ghete, 41 lăzi cu șampanie. 5839 sticle vin strein, un abonament la Simplon București — Montreaux etc., etc." În epoca prusaco-ciocoiască, prea cinstite fețe ipocrite cu prea necinstite Babe virite pînă-n coate în visteria statului făceau casă bună cu gheșeftarul cel mare, regele, bugetivor al „dotațiilor" fără număr, al apanagiilor fără sfîrșit, al listelor civile fără saț. Și unul și ceilalți, și toți laolaltă se ospătau din coliva „țărișoarei". Regele era totul, partidele erau totul, numai poporul era cantitate neglijabilă.

Opereta care a făcut din Urechilă — rege, din Maria de Edimburg — „alinătoarea lacrimilor" (ce din belșug au curs în anii domniei „bureților" și „ploșnițelor"!) din pămînturile romîne și neromîne „Grossrumänien" a fost pe cît de rușinoasă pe atît de cinică. O adevărată procesiune „istorică", pentru care „istoricul" partid liberal a scos din visteria secătuită a statului sumulița de 200 milioane lei, bașca șperțurile, comisioanele și etc. A făcut impresie hotărîrea președintelui „Comisiunii Incoronării" generalul Coandă, de a concesiona filmul epocalei operete de panopticum firmei I. Bediteanu și V. Ghia.... negustori de coloniale și delicatese. Pentru aceasta prezidentul a încasat un mic comision de 30 la sută.

Și a scris „Aurora" în ziua spectacolului de circ de la Alba Iulia: „În cetatea lui Mihai Viteazul se încunună astăzi, cu concursul partidului Băncii Romînești, vodă Ferdinand. În corul de lacrimi al țărănimii asuprite de oligarhie și al chiriașilor năpăstuiți i se pune pe augusta frunte o coroană de carton, într-o catedrală care piriie... În alaiul funebru, — familia Brătianu, generali care au dus ostași la moarte, foști și viitori lachei ai tronului, clienți ai partidelor „istorice" și 10.000 primari adunați cu hapca din toate ungherele Romîniei Mari, arborau fardul mincinului cu zorzoane, surîsul marelui dispreț față de milioanele de cetățeni spoliați, față de miile de oameni aruncați „în mod preventiv" în beciurile poliției și închisori pentru a nu tulbura solemnitatea înălțării minciunii, a jafului și cretinismului la rangul de monarh. Antreprenorii de pompe funebre aveau de ce să surîdă...

Hoților le prieește întunericul

O revistă satirică a notat, după încoronare, următoarea observație: „Se zice că cortegiul istoric ar fi făcut mult mai multă impresie dacă în loc să defileze la lumina crudă a zilei, care e nemiloasă în demascarea cartonului și a tinichelei și care zădărnicește orice viziune ar fi avut loc pe înserate, lăsînd astfel cîmp liber jocului imaginației".

Într-adevăr, hoților le prieește întunericul.

Avut, regele a stors avuțiile țării. Străin, el le-a instrăinat. Și pentru a putea domni după plac, a instituit starea de asediu, cenzura, curțile marțiale, jandarmeria, siguranța, regimul „evadărilor de sub escortă". Fiul, Carol al II-lea avea să perfecționeze sistemul. El avea să lase în umbră nu numai desfrîul augustei sale mame, dar și cupiditatea tatălui său pe cît de imbecil pe atît de hrăpăreț. Mărturie sînt „domeniile coroanei", și palatele, și castelele de vînătoare și aurul expediat în străinătate și orgiile și scandalurile mondene, și... masacrul de la Griviță, și Doftana, și Jilava, și Siguranța lui.

Cît despre Mihai, odrasla lui, cu toate că impleticit la limbă, a știut să ceară — întocmai ca și înaintașii lui — onoruri și mai cu seamă favoruri, plocoane și procente, profituri și apanaje. Ploșnița în dantele, firețuri și aur el însuși, a predat țara lui Adolf Hitler și a presărat-o cu cîteva sute de mii de morminte. Monarh din dinastie de import, a fost exportat cu mamă și bagaje, de poporul prea sătul de Hohenzollerni. Și nu au suferit decît ciupercuțele de palat, cîteva zeci de sclifosiți de protipendadă, cîteva sute de patrioți de Talciog, zarafii și zapciii din fosta „Grossrumänien". Cînd a ajuns în Statele Unite, a fost întîmpinat, la Detroit, de romîni purtînd placarde pe care scria vizibil, cu litere de-o șchioapă: „Scîrlîți-l pe Mihai afară; el este fascist ca și tatăl său Carol!" Numai cîțiva transfugi au organizat, în cinstea lui, un banchet, sub ocrotirea bastoanelor de cauciuc ale polițailor. Invitații au plătit cîte 10 dolari de căciulă, ca să vadă — ca la Moși — un rege care și-a luat tălpășița cu coada între picioare. Nici nu merita mai mult!

„Inlături, regilor, din calea poeziei!"

Sinistră a fost, pentru țara batjocorită, epoca aceasta de urgie neagră și de obscurantism. Într-o vreme cînd 21 de cetățeni erau condamnați pentru „vinu" de a fi vrut să întemeieze o „editură populară" scriitorii oficialității erau „marile genii" ale literaturii noastre Radu Cosmin și Octav Sulla. Cînd se deschideau porțile circului parlamentar din Dealul Mitropoliei, cîrnat de limuzine se înșira pe Calea Victoriei. În același timp trenurile deraiau zilnic, podurile se prăbușeau și guvernul prepara proiecte de „reorganizare" a căilor ferate prin „suspendarea întregului personal, cu drept de reangajare".

La „Brasserie de la Paix", la „Boulevard", la „Capșa", la „Imperial", zarafii politicianismului făceau și desfăceau afaceri de milioane, iar „damele voalate" aveau mai multă trecere pe lîngă miniștri decît legile cele mai severe.

Aveam poeți „decadenți" într-o țară cu 85% analfabeți, dar Vodă Carol al II-lea se proclama „Voievod al culturii". Al unei culturi pe măsura casei de Hohenzollern. Este greu să uiți că, în timp ce un suplinitor de muzică din Sighet în anul I de suplinire, predă în liceu întreg cursul de muzică, la ba romînă în clasa I-a, matematica în cl. II, III și IV, științele naturale în cl. I și fizica în cl. III, „Fundațiunea Culturală" întemeiată de augusta monarhie a dispus suprimarea orchestrei simfonice din București, iar Viștilă Brătianu a desființat Ministerul Artelor. „Vom avea o artă națională — scria „Facla literară" în urmă cu trei decenii —, atunci cînd artiștii... vor purcede direct din clasa țărănească... adică peste cîteva veacuri, cînd vom avea școli și spitale la sate..."

Previziune care dezvăluie o stare de lucruri, dar care — după cum se vede — n-a avut și valoare științifică. N-a trecut nici măcar o jumătate de secol — și avem la sate și școli, și spitale și o artă națională. La sate ca și la orașe.

Cît de îndreptățit a fost marele Ovidiu să exclame, cu clarviziune de geniu: „Inlături, regilor, din calea poeziei!"

A fost odată, pe meleagurile noastre, o tarabă regală...

MARȘUL ENTUZIAȘTILOR

(Urmare din pag. 1-a)

necată a pămîntului lumina constelațiilor. Astăzi pentru fiecare din aceste expresii metaforice există un corespondent precis care poartă amprenta epocii: Salva-Vișeu, Bumbești-Livezeni, Ovidiu II, Doicești, Bicaz...

Ca întotdeauna, epopeea avea să înceapă modest. În pămîntul Ardealului trebuie instalată o conductă de gaz metan între Ceanul Mare și Cluj. Este nevoie de 300 de voluntari. Răspund la apel mult mai mulți. Cei care dintr-un motiv sau altul nu pot intra în brigadă resimt o ciudă copleșitoare și fără să ia aminte la „ce va spune lumea", plîng, plîng pur și simplu. Dar, în schimb lumina inundă chipurile celor care vor pleca. Citim ziarele epocii: din înălțimea unui deceniu vedem unitățile industriale din care porneau coloanele de tineri. Zîmbim: fabricile purtau încă numele patronilor: Malaxa, Voina, Laromet, Anghelescu, Socec, dar steagurile care fluturau în mîinile brigadierilor aparțineau fără doar și poate socialismului.

43,5 kilometri. Atît era traseul conductei. Pe 43,5 km. noroaie pe care tălpile alunecă, dealuri peste care țevile se tîrăsc cu greutate. Ploile și zăpada țineau tovărășie nedorită. Să măsori timpul, să măsori spațiul în numărul de metri de conductă îngropat în fiecare zi, iată ce au învățat brigadierii șantierului Agnita-Botorca. Cînd au terminat, cu mult înainte de termen, erau pregătiți pentru marile șantiere naționale. Erau pregătiți pentru întreceri. Erau pregătiți pentru cîntecele inimoase și avîntate, cu melodii largi pe cuvinte puține și simple, în care refrenul îl aducea, stăruitor, pe acel „hei-rup"! care ne-a însoțit de-a lungul acestor zece ani.

Bătăliile erau cînd liniștite, cînd asuzitoare. Erau tăcute luptele cu panta. Pămîntul povîrnit se îndărătnicește în felul său, avînd drept aliați ploile, noroiul, zăpada. Munții în schimb, care trebuia să fie străpunși în zeci de tuneluri pentru ca Maramureșul să poată avea legătură cu restul țării și cărbunele Văii Jiului să ajungă mai grabnic acolo unde este așteptat, munții așa dar, susțin bătălii zgomotoase, în vuietul provocat de dinamită. Bălțile care trebuie asanate sînt inamici perfizi, luptînd cu arme împotriva cărora nu poți face uz de forță: țînțarii, frigurile, reumatismul.

Și împotriva noroiului așternut pe povîrnișuri, și împotriva stîncilor cu vine de cremenc, și împotriva apei în care plutește mătasea broaștei, luptă niște tineri care nu au împlinit încă 30 de ani, niște tineri care nu au trecut de mult pragul primilor 18.

Curînd se întîmplă și altceva, ceva în plus. Entuziasmul depășește hotarele unui șantier sau altul și revendică pentru sine întreaga țară. Astăzi vasele fluviale și maritime se lucrează prin metoda sudării. Dar în 1948 nituitorii aveau sarcini de mare răspundere pe toate șantierele navale. Și în 1948, două șantiere navale, cel de la Galați, cel de la Turnu-Severin au executat unul dintre cele mai formidabile dueluri, pe care, din păcate, fantezia nici unui scriitor nu l-a folosit pentru crearea paginilor ce ar mai fi putut încînta o generație. Dimineața, ciocanul nituitorului din Galați împlînta în corpul vasului un număr record de nituri. Portul arunca țării o privire mîndră sfidătoare. În dimineața următoare nituitorii orașului care păstrează urmele podului lui Apolodor din Damasc făceau din cifra aceea o amintire. Recordul era depășit cu 100%. Galațiul ridica mănușa și, la rîndul său, depășea recordul zilei în așa fel încît să lase în urmă Turnul Severin. Și iarăși... Lumea se întreba unde se ascunseseră forțele acestea miraculoase, cînd învățaseră oamenii să schimbe cadențele timpului, ce anume întreține această flacără a întrecerii între două colective, unde fusese ascunsă acea energie uimitoare pînă în acel an unu al Republicii. Lupta nituitorilor era un poem inspirat și amplu, cu mulți autori, dar care avea să placă tuturor. Iar cel care aprinsese flacăra era partidul, conducătorul.

Și a fost ziua a doua...

Voluntarii tineri construiau la Marila un sanatoriu pentru sănătatea și odihna oamenilor și la Craiova un depou pentru sănătatea și odihna locomotivelor. Pămîntul bogat în argilă vedea apărînd coșul unei fabrici noi de cărămizi iar terenurile virane de la marginea orașului făceau loc unui combinat de confecții. Apele obișnuite să poarte în valurile lor buștenii legați în plute cercetau cu uimire apariția marilor fabrici forestiere pe malurile lor, iar regiuni care înregistraseră țîțeiul doar în silueta cisternelor gonind pe calea ferată se pomeneau într-o bună zi că o echipă de sondori execută prospecții și în scurtă vreme pămîntul acela cunoștea afluența de oameni atrași de industria extractivă a petrolului. Bătrîna cetate a Huniazilor stătea față în față cu furnalele înalte și, an de an și simțea din ce în ce mai mult element secund, vioară a doua înaintea colosului industrial. Valurile Mării Negre se zbăteau încolo în încoace în bătaia nehotărîtă a vîntului așa cum făcuseră cu sute, cu mii de ani în urmă. Dar la un moment dat au văzut țărmurile Dobrogei scăldate în lumini scînteietoare și au înțeles că la Ovidiu II termocentrala era gata. La o margine a Bucureștiului, acolo unde oamenii știau din totdeauna că trebuie să-și oprească respirația din cauza putreziciunilor, într-o zi a apărut un grup de ingineri, avînd în mîini o hartă care înfățișa un oval. Puțin timp după aceea au apărut tinerii, cu voioșia lor, cu brațele lor. O mulțime de curioși asistară la un spectacol unic. Treptat, din terenul cu contur inform începu să se desprindă stadionul. Voluntarii îl sculptau cu grijă, așa cum un artist ar modela o bucată de lut, îl sculptau treaptă cu treaptă. Și cînd s-au pus primele gradene de beton nici unul dintre spectatorii care veneau să observe șantierul n-a mai avut inimă să stea degeaba; fiecare a înșfăcat o lopată și s-a pus pe treabă. Voluntarul se închipuia în fața unui mare meci internațional de fotbal și pe fundul gropii de ieri zărea cu ochii minții gazonul așternut ca un covor verde și mingea care gonește spre poarta adversarului... Era un romantism de viziune foarte modernă, pentru că cei care lucrau la complexul „23 August" erau niște oameni tineri, fără gusturi desuete.

Coloana care pornise spre Agnita-Botorca avînd 300 de tineri numără acum milioane. De cele mai multe ori spectaculosul este exclus din munca de fiecare zi, dar cînd strungarul tînăr ciocănește ușor în ușa cabinetului tehnic, sunetul acesta este slab este totuși ecoul amplificat cu care noul deceniu răspunde la lovitura de tîrnăcop de la sfîrșitul anului 1947. Cîtă inițiativă nu a lansat tineretul în acești ani? Îndemnul partidului i-a fost sufletul, călăuza. Numele unei uzine, se leagă de numele orașului ei, și ambele pornesc să călătorească prin lume, ca soli reprezentativi și demni ai unei inițiative patriotice. Progresul-Brăila — economii egale cu valoarea unor însemnate produse. Este un exemplu mai cunoscut decît altele. Dar dacă le-ai număra pe fiecare, nu ți-ar ajunge timpul și poate că nici n-ai ști să subliniezi așa cum se cuvine importanța fiecăreia dintre ele pentru economia națională, pentru dezvoltarea industriei noastre.

Ca într-un film, imaginile se pot suprapune pe măsură ce deceniul pe care-l urmărim se apropie de zilele noastre. Astăzi putem suprapune cu ușurință peste coloana în marș a celor ce mînuiau tîrnăcopul și casmaua, coloana în marș a celor care se îndreaptă spre școlile de toate gradele. Școlile nu mai cunosc ceasuri de odihnă; pînă seara tîrziu creta gonește pe tablă înșirînd formule chimice și versuri din Eminescu; în băncile ocupate în orele dimineții de liliputani, se așează seara guliverii, ceva mai osteniți, firește, dar cu ochii tot atît de arzători și de uimiți în fața frumuseții lumii gîndite. Marșul spre carte al acestui deceniu păstrează urmele pașilor a milioane de oameni.

Și nu învățătură de dragul învățăturii. Pentru ca satele să iasă din întuneric, țăranul a deprins tainele meseriei de electrician. Pentru ca vitele să nu-i mai moară țăranului în bătătură și-au deschis larg porțile școlile de zootehnicieni. Pentru ca pădurile să nu se usuce, alături de bătrînul pădurar și-a început rondul prin pădure tînărul inginer silvic. Pentru ca metalul să curgă în noi șuvoaie, oamenii au învățat să construiască furnale și mai mari. Pentru ca schelele să se înalțe, mulți oameni au învățat să mînuiască mistria și fabricile de beton.

După zece ani, oamenii tineri privesc Republica. S-ar putea spune că în virtutea inexorabilei treceri a vremii nu mai sînt *aceeași* oameni tineri. Poate. O generație nouă s-a desfăcut din cealaltă și intră în anul 10 al Republicii. Moștenirea pe care o găsește prezintă bogății sporite. Rubin de foc, Hunedoara strălucește în tezaur. Apele Bistriței călătoare pe o albie nouă răsfrîng lumini premergătoare celor care nu peste mult timp vor inunda Moldova. Soarele își zărește chipul în mii de ferestre la Victoria, oraș născut ca și altele pe locuri în care harta de acum zece ani așternea neglijent cafeniul munților sălbatici.

Deceniul al doilea prefigurează creșterea tuturor acestor bogății. Alte dimensiuni ale realității fac imposibile anumite naivități încercate de un tînăr în 1947; dar prin aceasta viața nu încetează să fie plină de neașteptat și de frumuseți. Dimpotrivă. Există în Republica Populară Romînă un reactor atomic. Există neîndoielnic și mulți tineri care ar fi gata să se constituie în echipajul uneia dintre primele nave interplanetare. Oamenii se raportează la cosmos fără falsă modestie pentru că pe pămînt ei fac zilnic dovada aptitudinilor lor uriașe. Ceea ce este mai important este că privind universul ei nu înțeleg să neglijeze detaliul și că visînd la aterizarea pe Marte ei sînt atenți la calitatea piesei ieșite din strung. Marșul început la Agnita-Botorca și-a continuat viața pentru că viața îl cerea. Cadențele sale au devenit mai ferme, pașii mai mari.

Desen de CORNELIA DANEȚ

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Ședințele din 28 decembrie 1957

(Urmare din pag. 1-a)

se și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni.

În ședința de după amiază deputatul **Mihail Cruceanu**, președintele Comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale a prezentat raportul comisiei cu privire la Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 6 noiembrie 1957 și cu privire la Declarația comună a prezidiilor reprezentanțelor populare supreme ale R. P. Polone, R. D. Germane și R. Cehoslovace din 11 mai 1957, și a supus aprobării deputaților proiectul Declarației Marii Adunări Naționale cu privire la Chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

La discuțiile care au urmat au luat cuvîntul deputații **Ion Gh. Maurer**, circumscripția electorală Sighișoara, regiunea Stalin, ministrul Afacerilor Externe, mitropolitul Moldovei și Sucevei, **Justin Moisescu**, circumscripția electorală Hîrlău, regiunea Iași, **Alexandru Chiru**, circumscripția electorală Colibași, regiunea Pitești, episcopul evanghelic **Frederich Muller**, circumscripția electorală Ocna Sibiului, regiunea Stalin, acad. **Gh. Călinescu**, circumscripția electorală Balotești, regiunea București și prof. univ. **Nicolae Dașcovici**, circumscripția electorala Alexandru Sahia, orașul București.

Declarația Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne cu privire la Chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost adoptată în unanimitate.

În continuarea ordinei de zi, tov. **Gh. Diaconescu**, ministrul Justiției a prezentat din însărcinarea guvernului, raportul asupra proiectului de lege pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni.

A luat apoi cuvîntul deputatul **Traian Ionașcu**, președintele comisiei juridice care a prezentat raportul comisiei la acest proiect de lege.

După citirea și discutarea pe articole s-a trecut la vot secret cu bile.

Marea Adunare Națională a votat cu 391 voturi pentru și 5 voturi contra Legea pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni.

La următorul punct al ordinei de zi, Marea Adunare Națională a votat cu 387 voturi pentru și 3 voturi contra Legea pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni.

Din însărcinarea și în numele Prezidiului Marii Adunări Naționale, deputatul **Petre Constantinescu-Iași** a făcut apoi propuneri pentru alegerea Tribunalului Suprem și pentru numirea procurorului general al R. P. Romîne.

Prin vot secret Marea Adunare Națională a ales pe tovarășii Alexandru Voitinovici, președinte al Tribunalului Suprem, Ion Manoliu, vicepreședinte, Gheorghe Elian, președinte al Colegiului penal, Ion Comănescu, președinte al Colegiului civil, colonel Moise Jurau, președinte al Colegiului militar. Au fost aleși de asemenea 30 de judecători ai Tribunalului Suprem.

Tot prin vot secret Marea Adunare Națională a numit pe tovarășul Alexa Augustin în funcția de procuror general al R. P. Romîne.

Marea Adunare Națională a eliberat apoi pe tovarășul Ion Gh. Maurer, care are alte însărcinări, din funcția de vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, și a ales prin vot secret ca vicepreședinte pe deputatul Petre Drăgoescu.

Marea Adunare Națională a eliberat pe tovarășul Avram Bunaciu din funcția de secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, în legătură cu primirea unei alte însărcinări și a ales prin vot secret în funcția de secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale pe deputatul Gheorghe Stoica.

Lucrările ședinței au luat apoi sfîrșit.

Astăzi, duminică, va avea loc ședința festivă a Marii Adunări Naționale consacrată celei de-a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne.

(Agerpres)

Legea pentru aprobarea bugetului de stat pe anul 1958

ART. 1. — Se aprobă bugetul de stat pe anul 1958 la venituri în sumă de 47.967,0 milioane lei și a cheltuieli în sumă de 47.167,0 milioane lei, cu o depășire a veniturilor față de cheltuieli de 800,0 milioane lei.

ART. 2. — Veniturile bugetului de stat pe anul 1958 de la întreprinderile și organizațiile economice de stat și cooperatiste, se stabilesc în sumă totală de 43.616,0 milioane lei.

ART. 3. — Veniturile bugetului de stat pe anul 1958 provenite din impozite și taxe de la populație se stabilesc în sumă de 4.351,0 milioane lei.

ART. 4. — Cheltuielile bugetului de stat pe anul 1958, pentru finanțarea economiei naționale se aprobă în sumă de 26.595,3 milioane lei, din care pentru finanțarea investițiilor capitale 9.880,5 milioane lei.

Fondurile din resursele proprii ale întreprinderilor și organizațiilor economice de stat ce se vor utiliza în anul 1958 pentru finanțarea economiei naționale, în afara sumelor alocate de la buget, se stabilesc în sumă de 8.724,0 milioane lei.

ART. 5.— Cheltuielile bugetului de stat pe anul 1958, pentru finanțarea acțiunilor social-culturale se aprobă în sumă de 11.291,2 milioane lei, din care:

a) pentru finanțarea acțiunilor sociale de stat . . . . 2.754,0 milioane lei
b) pentru învățămînt . . . . 2.835,4 „ „
c) pentru știință și cultură . . 932,5 „ „
d) pentru sănătate, cultură fizică și sport . . . . 2.597,4 „ „
e) pentru prevederi sociale . 746,9 „ „
f) pntru plata alocației de stat pentru copii și a ajutorului familial de stat . . . . 1.425,0 „ „

ART. 6. — Cheltuielile bugetului de stat pe anul 1958 pentru întreținerea aparatului administrativ, organelor judecătorești și procuraturii, se aprobă în sumă de 1.438,7 milioane lei.

ART. 7. — Cheltuielile bugetului de stat pe anul 1958, pentru apărarea statului se aprobă în sumă de 3.700,0 milioane lei.

ART. 8. — Fondul de rezervă bugetară se stabilește în sumă de 2.857,0 milioane lei din care:

— 2.804,0 milioane lei în bugetul republican la dispoziția Consiliului de Miniștri și
— 53,0 „ „ în bugetele sfaturilor populare ale regiunilor și al orașului București, la dispoziția comitetelor executive ale sfaturilor populare respective, potrivit repartizării aprobate de Consiliul de Miniștri.

ART. 9. — Bugetul republican se aprobă la venituri în sumă de 39.940,6 milioane lei, iar la cheltuieli în sumă de 39.140,6 milioane lei, cu o depășire a veniturilor față de cheltuieli în sumă de 800,0 milioane lei.

ART. 10. — În suma totală a veniturilor și cheltuielilor bugetului republican, veniturile și cheltuielile bugetului asigurărilor sociale de stat se aprobă în sumă de 2.754,0 milioane lei.

ART. 11. — Bugetele sfaturilor populare ale regiunilor și al orașului București, cum și cotele defalcate din impozitele și veniturile de stat și soldurile tranzitorii se aprobă la următoarele sume:

Nr. crt.	Regiunea	Venituri — Total	din care: cote defalcate din impozite și venituri de stat	Cheltuieli	Solduri tranzitorii în afara veniturilor și cheltuielilor
1.	Bacău	384.074	207.547	384.074	5.000
2.	Baia Mare	330.941	174.626	330.941	4.000
3.	București	487.469	267.382	487.469	7.000
4.	Cluj	541.076	260.975	541.076	7.000
5.	Constanța	341.763	174.747	341.763	5.000
6.	Craiova	493.213	288.572	493.213	7.000
7.	Galați	433.083	201.856	433.083	6.000
8.	Hunedoara	268.353	131.778	268.353	4.000
9.	Iași	467.093	282.851	467.093	6.000
10.	Oradea	370.853	192.624	370.853	5.000
11.	Pitești	407.646	265.149	407.646	6.000
12.	Ploești	527.598	203.729	527.598	7.000
13.	Stalin	501.943	136.062	501.943	5.000
14.	Suceava	366.465	235.991	366.465	5.000
15.	Timișoara	616.493	246.726	616.493	7.000
16.	Regiunea Autonomă Maghiară	389.808	192.279	389.808	5.000
17.	Oraș București	1.078.493	283.060	1.078.493	9.000
	Total	8.026.364	3.745.754	8.026.364	100 000

ART. 12. — Pentru anul 1958 se stabilesc următoarele cote defalcate din impozitele și veniturile de stat la bugetele sfaturilor populare ale regiunilor și al orașului București.

Nr. crt.	Regiunea	Procentul de defalcare: din impozitul pe circulația mărfurilor de la întreprinderile locale și ale cooperației	din impozitul pe veniturile populației	din impozitul agricol	din veniturile S.M.T.	din impozitul pe terenurile G.A.C.
1.	Bacău	60	60	90	70	50
2.	Baia Mare	80	95	80	50	50
3.	București	70	90	70	50	55
4.	Cluj	50	50	70	70	30
5.	Constanța	80	90	90	45	35
6.	Craiova	85	90	50	50	55
7.	Galați	70	75	50	30	30
8.	Hunedoara	70	50	80	50	75
9.	Iași	100	100	100	100	100
10.	Oradea	60	60	70	60	65
11.	Pitești	90	90	90	40	65
12.	Ploești	10	50	70	40	60
13.	Stalin	25	20	60	70	35
14.	Suceava	90	90	90	90	45
15.	Timișoara	20	30	75	50	45
16.	Regiunea Autonomă Maghiară	50	70	60	60	35
17.	Oraș București	20	30	90	80	80

ART. 13. — Ministerele, instituțiile centrale și comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua toate măsurile necesare pentru îndeplinirea de către fiecare întreprindere și organizație economică în subordine a planurilor lor de producție în volumul și sortimentele stabilite, a sarcinei de creștere a productivității muncii și de reducere a prețului de cost în vederea creșterii rentabilității și asigurării vărsării la timp și integral a veniturilor bugetului de stat.

Conducătorii ministerelor, instituțiilor centrale, comitetele executive ale sfaturilor populare, precum și conducătorii tuturor unităților economice și bugetare sînt obligați să respecte întocmai dispozițiile legale în vigoare cu privire la folosirea rațională și economicoasă a mijloacelor bugetare.

ART. 14. — Se aprobă contul general de execuție a bugetului de stat pe anul 1956 la venituri în sumă de 42.473,8 milioane lei și la cheltuieli în sumă de 41.934,5 milioane lei, cu o depășire a veniturilor față de cheltuieli în sumă de 539,3 milioane lei.

Discuția generală asupra proiectului bugetului de stat al R. P. R. pe anul 1958

Cuvîntul deputatului Ion Barna,

Regiunea Hunedoara

După ce a subliniat că proiectul de buget pe anul 1958 demonstrează grija statului nostru pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc, deputatul I. Barna s-a referit la transformările ce au avut loc în viața și munca minerilor din Valea Jiului.

În cursul experimentării sistemului îmbunătățit de salarizare și normare a muncii la minele, preparațiile și la alte unități industriale din Valea Jiului, salariul mediu al muncitorilor mineri a crescut. Astăzi el este de peste 3 ori mai mare decît salariul mediu de la începutul primului cincinal.

Multe alte înfăptuiri importante schimbă tot mai mult aspectul Văii Jiului.

Răspunzînd grijei pe care le-o poartă partidul și guvernul minerii de la cele 6 mine din bazinul carbonifer al Văii Jiului au pus la dispoziția economiei naționale pînă la 25 decembrie 57.000 tone de cărbune cocsificabil și energetic peste planul anual. Față de anul 1947 producția de cărbune a acestui bazin carbonifer a crescut cu aproape 80 la sută.

În sectorul minier există posibilități de îmbunătățire a activității economice, destule rezerve interne pentru reducerea prețului de cost al cărbunelui. O astfel de rezervă internă este în primul rînd creșterea productivității muncii. Pentru folosirea acestei rezerve este însă necesar să fie îmbunătățite planificarea, asistența tehnică, organizarea producției, aprovizionarea tehnico-materială.

În ultimele 7 luni s-au stabilit în Valea Jiului peste 1.000 muncitori familiști și peste 2.000 muncitori nefamiliști, ceea ce a făcut ca la unele mine — cum sînt Lonea, Petrila, Uricani, Vulcan, Aninoasa — problema cadrelor stabile de muncitori să fie rezolvată.

La Lupeni mai există însă greutăți în această privință din cauza lipsurilor serioase ce se manifestă încă în problema construcției de locuințe. Trebuie luate măsuri practice pentru scăderea prețului de cost al construcțiilor.

Îmi exprim deplinul meu acord cu proiectul bugetului și-l voi vota cu toată încrederea.

Cuvîntul deputatului Dumitru Gheorghiu,

Regiunea Iași

În cinstea aniversării a 10 ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne, oamenii muncii din regiunea noastră au realizat planul pe primele 11 luni ale anului 1957 în proporție de 111,9 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 7,5 la sută față de sarcina planificată.

Prin grija permanentă a partidului și guvernului nostru pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, în orașul Iași s-au rezolvat două probleme vitale pentru populație cît și pentru dezvoltarea activității economice: s-a construit conducta de aducțiune a apei din sursa Prut, și s-a asigurat orașului Iași energia electrică necesară prin conexarea rețelei la termocentrala din Borzești.

Urmînd îndemnul partidului țăranii muncitori din raioanele Murgeni, Vaslui și Negrești au pășit pe drumul agriculturii socialiste, cele trei raioane fiind complect cooperativizate.

După ce a amintit realizările obținute în domeniul construcțiilor de locuințe, al științei și culturii, vorbitorul a relevat apoi rezultatele pozitive obținute în urma măsurilor luate de partid și de guvern pentru lărgirea atribuțiilor și competenței sfaturilor populare.

El a arătat între altele că a crescut rentabilitatea întreprinderilor de interes local și a accentuat asupra necesității de a se folosi în întregime resursele și posibilitățile existente încă în regiune pentru lărgirea producției bunurilor de consum.

Ocupîndu-se de problema creșterii producției agricole marfă, deputatul Dumitru Gheorghiu a spus între altele: În toți acești ani baza tehnico-materială a agriculturii în regiunea noastră s-a lărgit și s-a întărit. S-a mărit și suprafața arabilă a gospodăriilor de stat cu aproximativ 15 la sută față de anul trecut și s-a îmbunătățit activitatea lor. Trebuie subliniat că în acest an prețul de cost la unele produse a fost redus. La alte produse însă prețul este încă peste cel planificat datorită unor lipsuri serioase care mai există în activitatea gospodăriilor de stat.

Datoria Ministerului Agriculturii și Silviculturii, este de a complecta parcul de mașini agricole, iar a noastră, a organelor locale, să asigurăm o îndrumare și un control mai temeinic în ceea ce privește activitatea economico-financiară a acestor unități.

În acest an cele 15 S.M.T.-uri din regiunea noastră au executat lucrări în mai bune condiții agrotehnice, efectuînd totodată un volum sporit de lucrări cu peste 35.000 hanțri față de 1956. Totuși, în acest sector există încă o seamă de deficiențe îndeosebi în ce privește gradul de mecanizare și calitatea lucrărilor. De asemenea prețul de cost al lucrărilor se menține încă destul de ridicat.

Cu toate rezultatele pozitive obținute în executarea bugetului pe 1957 — a arătat deputatul Dumitru Gheorghiu — au existat lipsuri și greutăți. În construcții prețul de cost a fost ridicat și s-a făcut risipă de materiale.

După ce a dat cîteva exemple în această privință, vorbitorul a cerut ministrului Construcțiilor și Materialelor de Construcții să explice Marii Adunări Naționale care sînt cauzele acestei situații și care sînt măsurile preconizate pentru a se înlătura deficiențele. Bugetul pe anul 1958 creează regiunii noastre condiții pentru dezvoltarea continuă a economiei locale și a acțiunilor social-culturale.

În încheiere deputatul Dumitru Gheorghiu a făcut unele propuneri pentru continua dezvoltare a economiei și culturii din regiune și a asigurat Marea Adunare Națională că oamenii muncii din regiunea Iași vor depune toate eforturile pentru a obține noi succese în această direcție.

Cuvîntul deputatului acad. Ștefan Milcu,

Regiunea Bacău

Statul democrat-popular sprijină an de an mai mult dezvoltarea științelor. Bugetul Academiei a fost în 1957 de 3 ori mai mare decît în 1951. Sprijinul statului și îndrumarea partidului au dus la o dezvoltare fără precedent a științei în țara noastră.

Bilanțul pozitiv al activității științifice îndreptățește ca în bugetul anului 1958 să se prevadă un sprijin material și mai substanțial științei și culturii. În 1958 numai institutele de știință vor primi 431.000.000 lei, de două ori mai mult decît în 1953, iar Academia R. P. Romîne mai mult de o treime din această sumă.

Deputatul acad. Ștefan Milcu a subliniat apoi necesitatea realizării practice a coordonării cercetărilor științifice din întreaga țară, ceea ce va contribui ca efortul bugetar în domeniul științei să dea rezultatele scontate.

Ne exprimăm convingerea că acei care răspund de știința romînească vor ști să folosească în modul cel mai potrivit fondurile puse la dispoziție.

Ne afirmăm cu deplină convingere aderarea la proiectul de buget, care exprimă caracterul pașnic și constructiv al politicii statului nostru democrat-popular.

Cuvîntul deputatului Bugyi Pál,

Regiunea Autonomă Maghiară

Alături de întregul popor romîn, naționalitățile conlocuitoare din țara noastră, ca și oamenii muncii din Regiunea Autonomă Maghiară — care a împlinit recent 5 ani de la înființare — simt în politica partidului și guvernului căldura patriei unde s-au născut și trăiesc și se integrează în lupta pentru realizarea năzuințelor întregului popor muncitor: construirea socialismului.

Regiunea Autonomă Maghiară are minunate condiții naturale pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Față de 1938 numărul taurinelor a crescut cu 2,7 la sută, al porcinelor cu 107,8 la sută, al păsărilor cu 12,8 la sută. Noi apreciem că numărul animalelor din regiunea noastră raportat la 100 hectare teren agricol este încă prea mic, iar producția de lapte, carne etc., obținută este sub posibilitățile mari de care dispunem. Îmbunătățirea pășunilor și fînețelor în vederea sporirii producției la hectar va constitui una din preocupările noastre pentru ridicarea zootehniei pe o treaptă superioară de dezvoltare. Vorbitorul a subliniat că pentru dezvoltarea creșterii animalelor în Regiunea Autonomă Maghiară, Ministerul Agriculturii și Silviculturii trebuie să trimită mai multe îngrășăminte chimice în vederea îmbunătățirii pășunilor, să grăbească definitivarea hărții zootehnice, să dea o mai mare atenție creșterii numărului cadrelor de specialitate.

Valoarea producției industriei noastre locale crește de la an la an. Totuși productivitatea muncii crește într-o măsură nesatisfăcătoare. Aceasta se datorește în parte faptului că nu am primit în măsură suficientă asistența tehnică necesară din partea organelor centrale.

Sfatul popular regional intenționează să organizeze o întreprindere care să aibă ca obiect exploatarea și valorificarea stațiunilor balneo-climaterice din regiune. Investițiile centrale ce s-ar face pentru construirea drumurilor de acces la aceste stațiuni, construirea de hoteluri, vile și restaurante în aceste localități s-ar amortiza într-un timp scurt, aducînd totodată venituri însemnate atît bugetului republican, cît și celui local.

Oamenii muncii din Regiunea Autonomă Maghiară — romîni, maghiari și de alte naționalități — se străduiesc să contribuie în tot mai mare măsură la propășirea și dezvoltarea întregii economii naționale.

Pentru întărirea frației între poporul romîn și naționalitățile conlocuitoare, pentru înflorirea scumpei noastre patrii votez din toată inima bugetul de stat al Republicii Populare Romîne pe anul 1958.

Cuvîntul deputatei Maria Petrilă,

Regiunea Timișoara

Vorbitoarea a scos în evidență entuziasmul în muncă al textiliștilor de la uzinele „30 Decembrie" Arad în timpul experimentării sistemului îmbunătățit de salarizare și normare a muncii, preocuparea lor pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a organizării producției.

În tot cursul experimentării s-a asigurat ritmicitatea producției și au fost aplicate 90 de măsuri tehnico-organizatorice propuse de muncitori și tehnicieni. Cîștigurile muncitorilor au crescut cu 11 la sută.

S-a format fondul de 1 la sută din fondul de salarii pentru prime excepționale celor ce s-au evidențiat în mod deosebit în producție.

Acest fond a fost folosit pentru cointeresarea muncitorilor în ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost, îmbunătățirea calității. Realizarea angajamentelor luate de muncitori în cadrul consfătuirilor de producție ne-a permis să alocăm fonduri pentru acțiuni social-culturale, premii, ajutoare personale, schimb de experiență, excursii etc.

După ce a amintit în continuare o serie de alte realizări ale întreprinderii, deputata Maria Petrilă a criticat unele manifestări de birocratism în activitatea Bănci de Stat, a Comitetului de Stat al Planificării, paralelismul care mai există în efectuarea controlului financiar și nerespectarea termenelor de dare în funcțiune a unor ateliere de către Trustul de construcții. Voim să dăm întreprinderii noastre o dezvoltare mai mare — a spus în încheiere vorbitoarea — să modernizăm unele secții, să creăm condiții și mai favorabile de lucru pentru ca producția pe 1958 să se caracterizeze prin cantitate sporită, calitate superioară, preț de cost scăzut, sortimente noi.

Raportul deputatului Mihai Cruceanu

la Declarația Marii Adunări Naționale a R.P.R. cu privire la Chemarea pentru pace a Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tovarăși deputați,

tovarășe deputate,

În conformitate cu ordinea de zi adoptată vă prezint raportul comisiei de politică externă a Marii Adunări Naționale cu privire la Chemarea Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice din 6 noiembrie 1957 și cu privire la Declarația comună a prezidiilor reprezentanțelor populare supreme ale R. P. Polone, R. D. Germane și Republicii Cehoslovace din 11 mai 1957.

În sesiunea jubiliară, consacrată aniversării a 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a adoptat o chemare către oamenii muncii, oamenii politici și activiștii pe tărîm obștesc, oamenii de știință și cultură, parlamentele și guvernele din toate țările lumii.

Prin această chemare, se adresează, în mod solemn, tuturor popoarelor, un apel de a trece la noi acțiuni în apărarea păcii, de a dezvolta și întări prin toate mijloacele, prietenia și colaborarea între popoare.

Chemarea Sovietului Suprem, alături de apelul pentru pace adoptat recent la Moscova de reprezentanții a 64 de partide comuniste și muncitorești din toate țările lumii, constituie un îndemn la luptă perseverentă pentru coexistență pașnică, pentru reducerea generală a armamentelor și forțelor armate, pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen, pentru ajungerea la un acord în vederea încetării imediate a experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa și Asia și pentru dezvoltarea legăturilor economice și culturale între state, în vederea întăririi încrederii între popoare.

În cursul lunei lunie a acestui an, Mareșalul Seimului R. P. Polone a trimis Președintelui Marii Adunări Naționale a R.P.R. o scrisoare prin care face cunoscut în mod oficial, textul Declarației comune a reprezentanților parlamentelor R. P. Polone, R. D. Germane și Republicii Cehoslovace, adoptată cu prilejul consfătuirii acestora între 9-11 mai 1957 la Berlin.

Luînd în studiu chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. și totodată Declarația comună a reprezentanților parlamentelor R. P. Polone, R. D. Germane și Republicii Cehoslovace, Comisia de Politică Externă constată că aceste documente corespund pe deplin intereselor fundamentale ale poporului nostru și politicii externe a statului romîn democrat-popular.

Socotind că Marea Adunare Națională a R.P.R. trebuie să-și facă auzit cuvîntul său în chestiunea păcii și a războiului ca fiind cea mai arzătoare problemă la ordinea zilei, Comisia de Politică Externă a întocmit și a adoptat cu unanimitate de voturi, un proiect de declarație cu privire la documentele arătate mai sus, proiect pe care îl supune aprobării Marii Adunări Naționale.

Cuvîntul deputatului Ion Gh. Maurer

Regiunea Stalin — ministrul Afacerilor Externe

Tovarăși deputați,

Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. prezintă un document a cărui însemnătate nu poate fi îndeajuns subliniată. Ea se situează în cadrul puternicelor inițiative de pace ale Uniunii Sovietice și, prin scopul pe care și-l propune, precum și prin mijloacele pe care le înfățișează, dă expresiune năzuințelor celor mai profunde ale popoarelor — ale tuturor popoarelor — frămîntate de problema vitală a timpurilor noastre: problema războiului și a păcii.

Chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S. se produce într-un moment de importanță deosebită pentru căile de dezvoltare a omenirii. Multe stau poate în cumpănă astăzi în această perioadă în care unii tind spre agravarea încordării internaționale, iar alții — exemplul Uniunii Sovietice stă mărturie luminoasă — din ce în ce mai numeroși, se luptă cu dîrzenie, cu tenacitate și cu încredere pentru destinderea internațională.

Există într-adevăr cercuri care nu doresc coexistență pașnică. Cercuri care promovează arma atomică drept factor principal al politicii externe și care ca atare se opun în mod organic interzicerii acestei arme, eliminării ei din armamentele statelor.

Cercuri care opun securității colective politica de blocuri. Cercuri care preferă eliberării de teama de război politica pe marginea abisului.

Foarte de curînd la ultima sesiune a Consiliului N.A.T.O. s-a decis în principiu instalarea în țările europene ale blocului N.A.T.O. a rampelor pentru lansarea de rachete atomice. Pregătirile de război se extind, deci. Puterea distructivă a armamentelor apasă din ce în ce mai greu asupra speranțelor omenirii. Seriozitatea momentului nu poate scăpa nimănui.

Care este răspunsul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne la chemarea Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice?

El este scurt. E răspicat. E definitiv: Da. Republica Populară Romînă este pentru coexistența pașnică a statelor cu orînduiri sociale diferite și pentru colaborare internațională. Ea este pentru reducerea generală a armamentelor și forțelor armate, pentru interzicerea armelor atomice și cu hidrogen. Ea este pentru încheierea unui acord în vederea încetării imediate a experiențelor cu aceste arme. Ea este pentru un sistem de securitate colectivă în Europa și în Asia. Ea este pentru tot ceea ce poate duce la destindere, la înseninare, la pregătirea drumului pentru o viață mai liniștită, mai bună și mai luminoasă. Precum se vede, problema vitală a păcii constituie esențialul politicii externe a Republicii Populare Romîne.

Politica aceasta nu este, însă, o politică de conjunctură, determinată de factori vremelnici. Încă din octombrie 1945, la conferința Națională a Partidului Comunist Romîn, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prezentînd raportul politic al Comitetului Central, arăta că pentru a se asigura o pace durabilă este necesară „...nu o politică de împărțire a lumii în blocuri, ci una de înțelegere și colaborare între popoare și între state" și că „esențialul este spiritul de colaborare și voință de a se rezolva toate problemele prin bună înțelegere". Pentru aceasta, arăta în continuare tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, este nevoie de „izolarea cercurilor reacționare care încearcă să tulbure pacea lumii, precum și de respectarea voinței fiecărui popor de a-și făuri singur regimul său social, respectarea independenței naționale și neamestecul în afacerile interne ale altor popoare".

Această politică izvorăște din interesul național al țării noastre, din caracterul socialist al orînduirii noastre democrat-populare. Lucrăm cu însuflețire și cu succes la construirea unei societăți din ce în ce mai bune. În eforturile noastre de construcție avem nevoie de pace. Scopul nostru este bunăstarea omului. Sîntem pentru tot ceea ce dă vieții lumină și îi conferă valoare. De aceea ducem politica externă pe care o ducem. Și nu putem duce decît această politică.

Principiul coexistenței pașnice este, așa dar, unul din principiile de baza ale politicii externe a

(Continuare în pag. 4-a)

Lucrările sesiunii Marii Adunări Naționale

Cuvîntul deputatului Ion Gh. Maurer

(Urmare din pag. 3-a)

Republicii Populare Romîne. Nu-l adoptăm astăzi. L-am proclamat întotdeauna.

Pentru promovarea coexistenței pașnice este nevoie, bineînțeles, în primul rînd desfășurarea de relații diplomatice normale. Țara noastră și-a sporit considerabil aceste relații cu celelalte state.

Relațiilor diplomatice normale li se adaugă însă pentru promovarea coexistenței pașnice — relațiile economice și relațiile culturale.

In privința relațiilor economice Romînia a desfășurat o intensă activitate.

Țara noastră s-a preocupat susținut de o largă dezvoltare a schimburilor culturale în raporturile cu alte state.

Cultura noastră națională în formă și socialistă în conținut, cultură care s-a îmbogățit în anii puterii populare a devenit tot mai cunoscută și apreciată peste hotare.

Incredințați că o largă cunoaștere între popoare poate ajuta la înțelegere și deci la apropiere, noi, ne pronunțăm pentru un intens schimb de vederi, de creații științifice, literare și artistice. Sîntem pentru o cît mai cuprinzătoare circulație a ideilor de acest fel. Ne pronunțăm însă hotărît împotriva circulației acelor idei care conduc la dezinformare, care contribuie nu la înțelegerea între popoare ci la ațîțarea popoarelor unele împotriva altora. Este o circulație de idei pe care nu o vom accepta niciodată.

Țara noastră este în prezent membră în numeroase organizații internaționale și participă anual la numeroase reuniuni internaționale cu caracter tehnico-științific, cultural educativ e.c. Căutăm ca prin mijloace comune să realizăm țelurile de colaborare pe care le urmărim.

Principiul coexistenței pașnice, își poate găsi o aplicare fecundă și în zone geografice limitate. Intr-adevăr, noi socotim că în cooperarea dintre state — cooperare rodnică — un mare rol îl pot juca relațiile întemeiate pe comunitatea de tradiții și interese determinate de apropierea geografică .

De aceea, guvernul romîn — ferm convins că instaurarea unor relații de colaborare pașnică multilaterală — economică și culturală precum și înfăptuirea unei largi colaborări colective între toate țările din regiunea balcanică bazată pe principiile coexistenței pașnice este întrutotul corespunzătoare intereselor fundamentale ale popoarelor din această regiune — a adresat anul acesta, în cursul lunii septembrie, cunoscutele sale propuneri guvernelor Albaniei, Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei și Turciei pentru înfăptuirea unei largi colaborări a țărilor din Balcani.

In ciuda greutăților care mai dăinuiesc, guvernul Republicii Populare Romîne consideră că există premise favorabile spre a se statornici și a se dezvolta în această regiune a Balcanilor, prin eforturi comune, relații trainice și fructuoase de colaborare și prietenie reciprocă. Incredințați că realizarea colaborării interbalcanice este cerută de interesele tuturor popoarelor din această parte a lumii, sîntem hotărîți să consacrăm și pe viitor eforturile noastre realizării unei colaborări ce ne apare nu numai utilă ci și posibilă.

Politica de coexistență pașnică pe care Republica Populară Romînă o urmărește cu consecvență explică și poziția pe care țara noastră a luat-o în diferitele probleme care s-au discutat în cadrul Națiunilor Unite.

După ce a subliniat că coexistența pașnică este însă premiza de existență a Organizației Națiunilor Unite, vorbitorul în continuare a spus :

Nu înseamnă, bineînțeles, că Organizația Națiunilor Unite lucrează întotdeauna în conformitate cu Carta care îi statornicește scopurile și principiile. Abaterile sînt numeroase. Anumite puteri nu duc, în cadrul Organizației Națiunilor Unite, o politică în concordanță cu principiile Cartei pe care s-au angajat să le pună în aplicare. Țările iubitoare de pace depun, însă, în activitatea lor la O.N.U., sforțări permanente spre a face ca ceea ce a fost pentru omenire o imensă nădejde, să devină — din ce în ce mai mult — o mare realitate.

Politica de asigurare a coexistenței pașnice, dorința de a face ca într-adevăr Carta să fie aplicată, au determinat și comportarea țării noastre în cadrul activității Organizației.

Militînd pentru coexistența pașnică noi ne pronunțăm totodată în favoarea unor măsuri de dezarmare. Nu numai pentru că popoarele trebuie să fie eliberate de teamă, neputîndu-se vorbi despre conviețuire pașnică și deci despre pace atunci cînd se aude răsunînd destul de des amenințarea cu războiul, dar și pentru că imensa povară a cheltuielilor de înarmare nu poate fi suportată fără limită.

Problema dezarmării a fost în centrul atenției celei de-a 12-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite după cum este — permanent — în centrul atenției milioanelor de oameni de pretutindeni.

Se știe că în Adunarea Generală a Națiunilor Unite nu s-a putut ajunge la acele soluțiuni pe care alături de U.R.S.S. și de alte țări socialiste delegația romînă le-a susținut cu fermitate.

In materie de dezarmare două sînt metodele ce stau față în față. Prima metodă este aceea preconizată de puterile N.A.T.O., care condiționează rezolvarea uneia sau alteia dintre problemele privind dezarmarea de rezolvarea tuturor celorlalte, precum și de rezolvarea unor probleme politice. A doua metodă este aceea propusă de U.R.S.S. și sprijinită și de alte state, metodă care preconizează luarea fără întîrziere a acelor măsuri, fie ele și parțiale, pentru care există condiții obiective de aplicabilitate. Experiența a arătat într-adevăr că a condiționa adoptarea oricăreia dintre măsurile pentru care există condiții obiective de aplicabilitate, de adoptarea unui ansamblu de măsuri asupra cărora există diferențe de vederi substanțiale, înseamnă a închide orice drum care ar putea duce spre rezolvarea problemei. Așa fiind, guvernul romîn a susținut și el ca prime măsuri ce pot și trebuie să fie adoptate : suspendarea pe 2—3 ani a experiențelor nucleare și angajamentul solemn al puterilor ce au arma atomică, de a nu folosi acea armă pe o perioadă inițială de 5 ani.

Asupra nici uneia din aceste măsuri nu s-a putut obține acordul puterilor occidentale.

Puterile occidentale, subordonînd rezolvarea problemelor dezarmării unor probleme politice, fac rezolvarea problemelor dezarmării cu neputință.

Dezarmarea este, deci, într-un impas. Cursa înarmărilor continuă să se accentueze. In loc să se desființeze vechile baze militare pe teritorii străine, se înființează baze noi. Acțiunile de remilitarizare a Germaniei occidentale continuă. Inițiativele unilaterale de reducere a forțelor armate — fie ale U.R.S.S., fie ale țării noastre, fie ale altor țări socialiste, nu întîmpină măsuri corespunzătoare din partea puterilor occidentale. Desigur că în asemenea condițiuni țara noastră se preocupă, în cadrul Tratatului defensiv de la Varșovia, să-și asigure — ca și toate țările socialiste — securitatea. In fața amenințărilor ce se conturează, măsurile de apărare nu pot fi neglijate. Aceasta nu ne face însă să renunțăm la sforțările noastre de a se ajunge la dezarmare. Susținem, de aceea, propunerile recente ale R. P. Polone și R. Cehoslovace cu privire la renunțarea de a produce și a stoca pe teritoriul lor arme termo-nucleare, cu condiția ca un angajament similar să fie luat și de R. F. Germană și de R. D. Germană.

Forțele păcii sînt imense. Avem încredere că ele vor sfîrși prin a determina acele rezolvări pe care înțelepciunea le indică și bunul simț le reclamă. Avem încredere în imensa forță a milioanelor de oameni din lumea întreagă care dacă au început prin a cere pacea, vor sfîrși prin a o impune.

Sfărîmînd lanțurile dependenței economice și politice care o legau de puterile imperialiste străine, Romînia și-a cucerit și consolidat deplina independență și suveranitate națională și a devenit un partener egal în drepturi al puternicei comunități a statelor socialiste. Alianței cu țări care ne jupuiau i-am substituit alianțe cu țări care pun la baza raporturilor dintre ele ideea de într-ajutorare. Niciodată în decursul istoriei țara noastră nu a avut atîția prieteni sinceri. Pretenia veșnică și alianța cu Uniunea Sovietică, cu China Populară și celelalte țări socialiste constituie garanția independenței și suveranității naționale, constituie temelia de granit a întregii politici externe a Romîniei democrat-populare. Am înlocuit deci politica antipopulară pe care burghezia romînă, înfeudînd țara unor interese străine și secătuindu-i bogățiile a dus-o ani de zile împotriva intereselor naționale ale țării. Infăptuim o politică externă nouă, corespunzătoare intereselor și aspirațiilor poporului romîn.

Politica astfel urmată de Republica Populară Romînă este întru totul conformă cu scopurile și cu mijloacele exprimate în chemarea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

De aceea sîntem încredințați că Marea Adunare Națională a Republicii Populare Romîne își va exprima și ea acordul deplin față de țelurile și căile de înfăptuire expuse în chemarea Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice.

Dîndu-și adeziunea la această chemare, Republica Populară Romînă nu va face decît să aplice, în continuare o politică pe care a aplicat-o întotdeauna. Aderînd la Chemare, ne aflăm pe linia statornică a propriei noastre politici. Va fi în serviciul unei cauze vitale pentru întreaga omenire — o manifestare de fidelitate față de noi înșine.

Ne exprimăm totodată nădejdea că Chemarea Sovietului Suprem al Uniunii Sovietice — chemare atît de caldă și izvorîtă dintr-o adîncă dragoste de oameni — va găsi la toate parlamentele și guvernele precum și în rîndurile tuturor popoarelor răsunetul care va îngădui omenirii să-și asigure, însfîrșit pacea. (Aplauze).

Cuvîntul tov. Gheorghe Diaconescu

ministrul Justiției

Tovarăși deputați,

Cu prilejul aniversării unui deceniu de la proclamarea Republicii Populare Romîne, din însărcinarea Consiliului de Miniștri, supun spre adoptare proiectul de lege pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni.

Legile Republicii Populare Romîne exprimă voința clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, cu privire la apărarea, consolidarea și dezvoltarea tuturor realizărilor noastre.

O latură deosebit de importantă a asigurării legalității populare este combaterea cu cea mai mare fermitate a tuturor încălcărilor de lege.

Trebuie să luptăm cu cea mai mare fermitate contra tuturor acțiunilor dușmănoase și antisociale ale acelor elemnte care se pun în calea progresului societății, a bunăstării, a tuturor acelor care trudesc laolaltă pentru a construi socialismul.

Proprietatea socialistă constituie baza construcției socialiste.

Partidul și guvernul au trasat sarcini concrete organelor statului și unităților socialiste să ia măsuri pentru întărirea pazei avutului obștesc și pentru reprimarea la timp și cu toată severitatea a hoților, delapidatorilor și a tuturor celor care irosesc avutul obștesc.

Plenara Comitetului Central al P.M.R. din 28 iunie—3 iulie 1957, analizînd această problemă a constatat că se mai manifestă o inadmisibilă îngăduință față de hoți, delapidatori, speculanți etc.

Intr-adevăr, nu toți lucrătorii din organele de justiție au înțeles importanța luptei contra sustragerilor din avutul obștesc, contra speculanților, contra huliganilor și a altor făcători de rele.

Munca noastră cu abnegație pe tărîmul construcției socialiste, strîns legată, astfel, de lupta hotărîtă împotriva acelora ce nu înțeleg să se încadreze în efortul comun, nesocotind regulile de conviețuire socialistă, încălcînd legile ce reglementează viața noastră socială și de stat, ne-a condus la succesele pe care le putem constata acum, după 10 ani, de la proclamarea Republicii.

Aceste succese au îngăduit guvernului ca și în acest moment să examineze situația acelora care au săvîrșit infracțiuni mai puțin grave și să propună Marii Adunări Naționale iertarea lor, in total sau în parte, pentru cele săvîrșite, socotind că pe viitor munca și respectarea legii le va fi călăuză în viață și că nu vor mai săvîrși infracțiuni.

Față de trădători, spioni, diversioniști și toți cei care au săvîrșit infracțiuni grave, nu poate exista nici o îngăduință. Nu pot beneficia de iertarea legii nici recidiviștii, ei neprezentînd înainte de executarea pedepsei, garanția întoarcerii la o viață cinstită de muncă.

Propunerile de grațiere a unor pedepse și de încetare a unor procese, au devenit posibile numai datorită acestor succese care oferă totodată condiția deplină pentru ca cei care au săvîrșit infracțiuni ce nu prezintă un pericol social deosebit să se reintoarcă, de îndată, la o muncă cinstită, socialmente utilă.

Adoptarea de către dv. a proiectului de lege pentru încetarea unor procese și grațierea unor pedepse, pe care din însărcinarea guvernului vi-l propun, va constitui pentru cei care vor beneficia de această lege o cotitură în viața lor ; ei vor putea de acum încolo să muncească fără preget și cinstit.

Mărturia forței vitale și a rolului educativ al regimului democrat-popular, grațierea pe care o veți acorda va constitui o nouă afirmare a importanței legalității în construcția socialistă și a necesității apărării și consolidării ei.

L E G E A

pentru grațierea unor pedepse și încetarea procesului penal pentru unele infracțiuni

Art. 1. — Se grațiază în întregime pedepsele privative de libertate pînă la un an inclusiv, pronunțate de instanțe.

Grațierea prevăzută în alineatul precedent are ca efect și stingerea pedepselor complimentare.

Art. 2. — Se grațiază parțial pedepsele privative de libertate:

a) reducîndu-se cu o jumătate pedeapsa pronunțată de instanță, dacă această pedeapsa este mai mare de un an și nu depășește trei ani ;

b) reducîndu-se cu o treime pedeapsa pronunțată de instanță, dacă această pedeapsă este mai mare de trei ani și nu depășește cinci ani.

Art. 3. — Se grațiază în întregime pedepsele privative de libertate pînă la 5 ani inclusiv, pronunțate de instanțe, dacă la data publicării prezentei legi cei condamnați au vîrsta de 60 ani sau mai mult, ori sînt femei gravide sau cu copii pînă la 3 ani.

Art. 4. — Procesul penal nu va mai fi pornit, iar dacă a fost pornit încetează, pentru infracțiunile săvîrșite pînă la data publicării prezentei legi și prevăzute în Codul Penal în art. 232—235 inclusiv, art. 240, art. 242 dacă paguba produsă nu este mai mare de 1.000 lei, art. 243 și 244, art. 245 dacă paguba produsă nu este mai mare de 1.000 lei, art. 247, 248, 256 alin. 1, 263, 264, 265 și 266, art. 268^{1} dacă paguba produsă nu este mai mare de 1.000 lei, art. 268^{5} alin. 1, 268^{6} alin. 1, 268^{7} alin. 2, 268^{8}, 268^{9}, 268^{14}, 268^{15}a, 268^{15}b, 268^{15}c teza 1, 268^{16}, 268^{22}, 268^{24}, 268^{28}, 268^{28}b, 268^{30}, 268^{32}, 268^{35}, 268^{36}, 271, 275, 276 și 279 în măsura în care se referă la art. 278, art. 283, 284 și 285 în măsura în care nu se referă la infracțiunile exceptate prin prezenta lege, art. 293, 294, 299, 300, 301, 302, 306—311 inclusiv, 313, 314, 327 bis alin. 1, 357, 358 alin. 2, 367, 368^{1} alin. 1 și 2, 368^{3}, 368^{4}, 375 alin. 1, 376, 377, 377^{1}, 378, 384, 389, 395, 398, 399, 400^{1}, 409 alin. 1, 414, 415, 417 alin. 1, 418, 423, 429, 430, 443—446 inclusiv, 448—451 inclusiv, 453—455 inclusiv, 458 alin. 1, 459, 466, 469—472 inclusiv, art. 476 și 477 în măsura în care se referă la art. 470—472 inclusiv, art. 478 și 482, art. 486 cu excepția alineatului II teza 1, art. 489, 492, 494—499 inclusiv, 501—503 inclusiv, 505, 507—513 inclusiv, 523, 527, 536^{4}, 537, 539 alin. 1, 543, 543^{1}, 544, 546 pct. 2 și 3, 547, 548, 549, 551, 555^{1}, 556—559 inclusiv, 561, 574—578 inclusiv, 578^{2}, 578^{3} și 578^{5}, precum și în orice alte dispoziții ale Codului penal sau din legi speciale, dacă pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea săvîrșită nu este mai mare de trei ani.

Art. 5. — Se exceptează de la dispozițiile art. 1—4 inclusiv pedepsele pronunțate pentru infracțiunile, precum și infracțiunile prevăzute în :

1. Decretul nr. 199 din 12 august 1950.
2. Legea nr. 9 din 16 decembrie 1950.
3. Legea nr. 289 din 18 august 1947.
4. Legea nr. 312/1945, nr. 291/1947 și 207/1948.
5. Decretul nr. 163 din 26 iunie 1950.
6. Legile nr. 284 și 285 din 15 august 1947
7. Art. 184—231 inclusiv, art. 258—262 inclusiv, art. 267, 268, 295, 296, 297, art. 315—327 inclusiv, art. 327 bis alin. 2 pînă la art. 337 inclusiv, art. 349—351 inclusiv, art. 352, art. 385, precum și art. 391 și 392, în măsura în care se referă la art. 385, art. 463, 464, 464^{1}, 467 alin. 2, art. 506, art. 532, 533 și 536^{2} din Codul penal.
8. Art. 236, 536^{1}, 536^{3}, 536^{5} și 536^{5}a dacă paguba produsă este mai mare de 1.000 lei.
9. Art. 472—477 inclusiv, 479, 483, 484, 491, 492, 507, 537, 541 din Codul Justiției Militare.
10. Art. 283 și 284 din Codul penal, în măsura în care se referă la vreuna dintre infracțiunile prevăzute la pct. 1—9 inclusiv.

De asemenea se mai exceptează de la dispozițiile art. 4 infracțiunile prevăzute în art. 255, 268^{5} alin. 2, 268^{6} alin. 2, 268^{7} alin. 3, 268^{10}, 268^{11}, 268^{15}, 268^{23}, 268^{27}, 268^{28}, 268^{29}, 269, 272, 273, 277—280 inclusiv, 286, 289—292 inclusiv, 368^{1} alin. 3, 368^{2} alin. 1, 369 bis, 372 alin. 2 și 3, 379—381 inclusiv, 382^{1}, 394, 396, 397, 399, 401 alin. 1, 404—407 inclusiv, 409 alin. 2, 411, 412, 421 alin. 1, 425, 436, 447, 456, 458 alin. 2, 467, 480, 524, 534, 560, 562, 564—573 inclusiv, din Codul penal.

Dispozițiile art. 1—4 inclusiv, nu se aplică celor aflați în stare de recidivă.

CU PRILEJUL ANIVERSĂRII REPUBLICII

URĂRI FRĂȚEȘTI DE PESTE HOTARE

Salut fierbinte tineretului romîn

Dragi tovarăși ! In numele studenților care au petrecut cîteva zile în frumoasa voastră țară vă salutăm cu prilejul celei de-a 10-a aniversări a proclamării R.P.R.

Cu bucurie ne amintim de primirea frățească, de convorbirile noastre sincere pornite din inimă, de ospitalitatea permanentă a tineretului frate romîn.

Niciodată nu vom uita cîntecele și dansurile voastre vesele în care am simțit inima poporului frate romîn, inima lui plină de viață și optimism.

Am văzut și am învățat multe lucruri în țara voastră.

Castelul regal de la Sinaia, astăzi muzeu, peisajele pitorești de pe Valea Prahovei — altădată locuri de huzur pentru un pumn de îmbuibați. Acum la voi ca și la noi, de toate bogățiile și frumusețile patriei se bucură poporul.

Cînd am fost în Romînia am vizitat noi construcții, uzine, blocuri și grădini, cămine studențești, case de odihnă, cămine culturale, construite în anii regimului democrat-popular. Am văzut că în ridicarea acestor construcții voi, dragi prieteni, ați depus multă inimă, o muncă plină de devotament față de patria și poporul romîn.

Cu prilejul celei de-a 10-a aniversări — proclamarea Republicii — a noului an care se apropie, transmitem un salut fierbinte tineretului muncitoresc din uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, tinerilor petroliști, elevilor și studenților, întregului tineret romîn îi strîngem frățește mîna și-i urăm noi biruințe în producție și învățătură.

Fiți convinși, dragi prieteni, că poporul bulgar și tineretul lui se bucură de fiecare succes al vostru, că fiecare biruință a voastră o consideră ca pe propria-i biruință.

La mulți ani dragi tovarăși ! Vă urăm în cursul anului 1958 să dobîndiți succese și mai mari în lupta voastră pentru victoria celui mai mare ideal omenesc — socialismul și comunismul.

EMIL MARKOV, ANGHEL LAMBEV, VASIL DELCEV, TODOR VILCEANOV, ANCA ARNIUDOVA, PENKA HADJICOLEVA și ANA KONOVALOVA.

R. P. Bulgaria

Ne bucurăm împreună cu voi

Dragi prieteni,

Cu prilejul aniversării unui deceniu de la proclamarea R.P.R. și a noului an, 1958, permiteți-mi să transmit surorilor și fraților noștri, minunatului tineret romîn, salutul nostru fierbinte și urări de bine, succese în muncă și învățătură spre binele și înflorirea Romîniei Populare.

Numai cu cîteva luni în urmă, tineretul din Moscova a primit în mijlocul său oaspeți dragi — participanții la cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Ne-au rămas proaspete în amintire intîlnirile noastre, convorbirile cordiale și despărțirea, întrucîtva tristă, de prietenii romîni — tineri muncitori, funcționari și studenți care au venit la această mare sărbătoare a tineretului. Fiecare dintre noi, tineri și tinere din Moscova, am avut senzația că ne despărțim de cei mai dragi și apropiați prieteni, pe care-i cunoșteam de multă vreme și pe care-i îndrăgim mult. Atunci cînd eu și prietenii mei am avut fericirea, scurt timp după Festival, să vizităm minunata voastră țară, am avut impresia că nu ne despărțisem niciodată și că am fost mereu împreună. Noi, toți, am fost puternic impresionați de profundul sentiment de prietenie și de ospitalitatea cu care am fost înconjurați chiar din primele zile ale scurtei noastre vizite în țara voastră. Dar și în acest interval scurt ne-am putut convinge de marile succese pe care le-a obținut poporul romîn în anii puterii populare, în toate domeniile construcției socialiste. Gigantice combinate industriale, avîntul puternic al construcției, dezvoltarea fără precedent a învățămîntului superior, a culturii și științei — iată victorii istorice obținute de muncitorii și țăranii romîni, de oamenii de știință din Romînia nouă, victorii care demonstrează marea putere creatoare a poporului care se străduiește să-și făurească o patrie puternică și bogată.

Vizita făcută în minunata voastă țară ne-a inspirat încă o dată o profundă încredere în unitatea țelului nostru, dorința fierbinte de a face și mai multe pentru întărirea continuă a marii prietenii romino-sovietice. Ne bucurăm, împreună cu voi, dragi prieteni romîni de marile realizări ale patriei voastre, vă dorim din inimă succese și mai mari în opera nobilă de construire a societății socialiste în numele păcii și al progresului.

Cu cele mai fierbinți salutări

V. STRIJKO
Membru al Comitetului organizațiilor de tineret din U.R.S.S.

Prietenia tineretului țărilor noastre să se întărească

Cu prilejul aniversării unui deceniu de la proclamarea Republicii Populare Romîne și a anului nou adresez, în numele C.C. al Uniunii Tineretului Comunist Maghiar cît și în numele meu personal, tineretului romîn, Uniunii Tineretului Muncitor și Comitetului său Central, salutările cele mai călduroase. Doresc ca în noul an, 1958, prietenia tineretului țărilor noastre care construiesc socialismul să se întărească și să se dezvolte și mai mult ; doresc de asemenea ca cooperarea între U.T.M. și U.T.C. din R. P. Ungară să devină tot mai strînsă. Urez tineretului romîn luptător pentru socialism și pace un an plin de succese.

LAZLO EPERJEȘI
secretar al C.C. al U.T.C. din R. P Ungară

Am văzut cu propriii mei ochi cuceririle voastre

Din luna pe care am petrecut-o în vara aceasta în Romînia, mi-a rămas adînc întipărit în minte, și cred că pînă la sfîrșitul vieții mele va rămîne neștearsă, amintirea nopții albe pe care am petrecut-o pe un vapor pierdut undeva în labirintul de canale ale Deltei Dunării. Mă aflam în cabina mică, afumată de fumul țigărilor, împreună cu alt coleg și cîțiva tineri ingineri, tehnicieni și instructori polonezi. Poate ar putea pare neverosimil ; în cursul unei singure nopți ne-am desfășurat cu răbdare toată istoria vîrstei noastre cuprinse între 20 și maximum 30 de ani. Atît la noi cît și la tovarășii romîni, istoria vieții fiecăruia avea undeva un punct de cotitură.

Și am aflat că în viața tinerilor mei prieteni romîni, acel punct de cotitură, după eliberarea țării de sub ocupația fascistă, a fost data de 30 Decembrie 1947, cînd ultimele forțe monarhice au fost alungate de la putere și Romînia a fost proclamată Republică Populară.

Călătorind prin Romînia am văzut ce forțe gigantice a dezlănțuit entuziasmul tineresc al muncii eliberate, am văzut cu proprii mei ochi cuceririle însemnate ale R.P.R. în toate domeniile vieții sale, deși ca etapă istorică această viață a republicii este scurtă, abia acum împlinește 10 ani.

Tinerii entuziaști din Deltă ca și mulți alți tineri pe care i-am cunoscut în Romînia, mi-au rămas în inimă ca niște prieteni dragi. Prin ei, vreau să urez întregului tineret romîn, cu ocazia primului deceniu al republicii lor, și cu ocazia noului an 1958, ca atît anii viitori, cît și viitorul deceniu al republicii să fie și mai plini de bucurie, să cuprindă și mai multe succese.

MARIAN KASKIEVICZ
tînăr ziarist polonez

Zburați cuvinte calde...

Cititorii noștri au prilejul să afle din paginile ziarului „Mlada fronta" (ziarul tineretului cehoslovac) și din alte gazete vești despre succesele Republicii Populare Romîne, cu privire la viața nouă a muncitorilor și țăranilor romîni, despre activitatea intensă a tineretului acestei țări frățești. Cititorii ziarului nostru au manifestat un interes deosebit față de comunicatele cu privire la colaborarea țărilor frățești în ceea ce privește folosirea stufului din Delta Dunării. Cu bucurie am primit vestea că și Cehoslovacia își aduce aportul ei în această colaborare.

Sînt desigur și multe alte mărturii ce arată că Republica Populară Romînă devine tot mai cunoscută popoarelor noastre, că ea ne este apropiată.

In aceste zile cuvintele de felicitare ale prietenilor zboară prin telefon, prin telegraf, prin scrisori către cele mai îndepărtate ținuturi. Pornite din inimă ele pleacă de sigur și de pe meleagurile țării noastre. Tinerii mineri de la mina Nosek din bazinul carbonifer Kladno îi felicită pe tinerii petroliști din regiunea Ploești. Tovarășul Koklar care muncește pe șantierul hidrocentralei Lipno și tovarășii săi de muncă îi felicită pe tovarășii de la Bicaz.

Zburați cuvinte calde, de dragoste și stimă, pornite din inimă. Zburați pe meleagurile romînești și adînciți prietenia popoarelor celor două țări frățești socialiste și iubitoare de pace.

J. MILOȘCOLYJ
R. Cehoslovacă

ȘTIRI EXTERNE

Conferința de solidaritate a țărilor Asiei și Africii

Discutarea problemelor luptei împotriva colonialismului

CAIRO 28 (de la trimisul special Agerpres). — In dimineața de 28 decembrie au avut loc la Cairo ședințele diferitelor comitete și subcomitete constituite în cadrul conferinței de solidaritate a țărilor Asiei și Africii.

Observatorii politici din capitala Egiptului au urmărit îndeosebi ședința subcomitetului însărcinat cu discutarea problemelor legate de lupta popoarelor pentru independență și suveranitate împotriva colonialismului și imperialismului.

La sfîrșitul ședinței subcomitetul a hotărît constituirea unei comisii pentru redactarea hotărîrilor adoptate. In forma lor definitivă, aceste hotărîri prevăd : 1 — condamnarea tuturor blocurilor și alianțelor militare în Asia și Africa ; 2 — sprijinirea dreptului la autodeterminare al tuturor popoarelor din aceste două continente ; 3 — sprijinirea luptei pentru realipirea la Indonezia a Irianului de vest ; 4 — sprijinirea mișcării de eliberare de sub ocupația britanică a tuturor protectoratelor engleze din sudul Arabiei și de pe coastele Golfului Persic ; 5 — sprijinirea luptei pentru libertate a triburilor arabe din Oman ; 6 — sprijinirea mișcării de eliberare a teritoriilor din Africa Centrală, care în momentul de față au statut de colonii britanice și franceze ; 7 — respingerea oricăror încercări străine de a acorda țărilor Asiei și Africii ajutoare condiționate din punct de vedere politic sau economic ; 8 — constituirea unei comisii care să viziteze teritoriile coloniale din Africa pentru a asigura popoarele din aceste regiuni de sprijinul țărilor participante la conferință și 9 — sprijinirea de către conferință a politicii de neutralitate pozitivă dusă de Egipt și Siria.

Tot dimineața, în cadrul ședinței subcomitetului pentru problemele dezarmării — care activează de asemenea pe lîngă Comitetul politic — s-au discutat proiectele de rezoluții propuse în problema dezarmării de Japonia, Egipt și India. Președintele subcomitetului, Kaoru Yasui, președintele Comitetului Executiv al Consiliului japonez pentru interzicerea armelor atomică și cu hidrogen, a anunțat constituirea unei Comisii alcătuită din reprezentanți ai U.R.S.S., Japoniei, Egiptului, Indiei și Irakului, care urmează să alcătuiască o rezoluție cerind interzicerea imediată și necondiționată a armelor și experiențelor nucleare.

După-amiază, la ora 15,30 — ora Egiptului — a început ședința plenară.

TELEGRAMA

Tovarășului OTTO GROTEWOHL Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane

Berlin

Vă rog să primiți, tovarășe președinte al Consiliului de Miniștri, cele mai profunde condoleanțe din partea guvernului Republicii Populare Romîne și a mea personal, cu tristul prilej al încetării din viață a dr. Otto Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, militant eminent pentru unitatea națională a Germaniei și fericirea poporului german.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

—•—

De la Ambasada R. D. Germane

Ambasada Republicii Democrate Germane anunță cu durere că în ziua de 27 decembrie 1957 a încetat din viață tovarășul dr. Otto Nuschke, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane.

Condoleanțe se primesc duminică, 29 decembrie 1957, între orele 9—17, la sediul Ambasadei din str. Dumbrava Roșie nr. 6.

TELEGRAMA

Excelenței Sale Domnului CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

București

Stimate domnule Președinte,

A fost o plăcere pentru mine, să primesc din partea Excelenței Voastre, binevoitorul mesaj de felicitări cu ocazia zilei mele de naștere.

Permiteți-mi să vă prezint cele mai sincere mulțumiri pentru bunele dv. urări și pentru generoasele sentimente pe care le-ați exprimat.

Al Dv. sincer,

JAWAHARLAL NEHRU

O nouă realizare a științei sovietice

MOSCOVA 28 (Agerpres). — TASS transmite : Inginerii sovietici au realizat prima mașină electronică de calculat pentru determinarea rezervelor oricărui zăcămînt petrolifer și a celor mai raționale metode de exploatare a acestuia. După mostrele de roci luate din cîteva sonde de țiței, mașina creează „modelul" zăcămîntului care se întinde pe o suprafață de sute de kilometri pătrați. Ea determină cu precizie locurile de concentrare a țițeiului, cele mai convenabile puncte pentru instalarea sondelor de foraj și regimul de exploatare.

Aniversarea R. P. R. în străinătate

■ *Comitetul Albanez pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea a organizat la Tirana o festivitate închinată celei de-a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romine Participanții la festivitate au trimis o telegramă de salut C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R. P. Romine.*

● In seara zilei de 27 decembrie a avut loc la cinematograful „Iadran" din Belgrad o gală de filme romînești de scurt metraj organizată de Comisia iugoslavă pentru relațiile culturale cu străinătatea.

● *La Casa Ziariștilor din Varșovia a avut loc sîmbătă o reuniune a ziariștilor polonezi care au vizitat în ultimul timp Republica Populară Romînă.*

● Cu ocazia celei de-a 10-a aniversări de la proclamarea R. P. Romîne, D. Olteanu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al R. P. Romîne la Berna, a oferit o gală de filme, urmată de un cocktail.

● *La 27 decembrie la Teatrul de operă și balet din Riga, a avut loc o adunare festivă consacrată celei de-a 10-a aniversări a Republicii Populare Romîne.*

● Comitetul de Prietenie și Relații Culturale cu Străinătatea și Comitetul Orășenesc Sofia al Frontului Patriei au organizat o adunare festivă închinată celei de-a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori Tel. 75691. TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin". STAS 3452 — 52